

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΚΑ ΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 21ου - 22ου ΤΕΥΧΟΥΣ

	Σελίς
—Κυβερνητική διαδοχή καὶ Πολιτική Ἀνασύνταξις τῆς Χώρας. Στροφή τῶν μαζῶν. Κυσοφορούμενον «Λαϊκὸν Μέτωπον». Ἀξιοποίησις δημιουργουμένης Λαϊκῆς δυνάμεως διὰ γενναίαν σῶτηραν μεταβολὴν	293 - 299
—Αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τοὺς ὁμολογιούχους. Οἰκονομικαὶ καὶ Χρηματιστηριακαὶ ἀπόψεις	303
—Ἡ ἐγγραφή τοῦ Κυπριακοῦ	297
—Περὶ Κριτικῆς. Ἡ περίπτωσις τῆς «ΕΣΤΙΑΣ»	305
—Ἀποσύνθεσις τῆς Κυβερνήσεως. Κυβερνητικὴ δραστηριότης. Τὰ ταξείδια	297
—Λαϊκὴ σοφία	298
—Ἐλευθεροτυπία. Σχέσεις Κυβερνήσεως καὶ Τύπου. Ἄνισος μεταχείρησις ἀντιπολιτευομένου τύπου	298
—Ἐπικεικίας συνέχεια. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν. Σημερινὸν κατάντημα	298
—Διπλωματικά. Πολεμικαὶ ἐπανορθώσεις	299
—Τὸ Συμβούλιον Ἀποδήμων	300
—Ὁ Τουρισμός	299
—Ἡ πολλαπλασία ἐπιβάρυνσις τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος τῶν Ἐπαρχιῶν. Ἀβδηριτισμός	300
—Αἱ ὁδοὶ τῶν Ἐπαρχιῶν	300
—Δημοδιδάσκαλοι	300
—Ἐνόχων διαμαρτυρίαι. Ἡ ἀποστολὴ διαφωτίσεως εἰς Η. Π. Ἀμερικῆς	300
—Οἱ ἀτομικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τὸ φάσμα τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος	302
—Φορολογικὸς ἀφηνιασμός	302
—Οἰκονομικὴ αὐτονομία τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς καὶ ἡ Ἀγροτικὴ πίστις	301
—Ἐργατικὴ πολιτικὴ μέσῳ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας ὡς Νομ. Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου πρὸς κομματισμὸν	310
—Ἡ Ἀνεργία καὶ ἡ Ἐπικίνδυνος Κοινωνικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως	312
—Τὸ παρεμβατικὸν Κράτος καὶ τὸ Ἄτομον	316
— ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ. Γεωργ. Βεντήρης	313
— ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Κ. Σακελλαροπούλου, Πρεσβευτῆ : Ἡ σκιά τῆς Δύσεως. Ἱστορία μιᾶς καταστροφῆς	316
— Κ. Φερεντίνου : Ἡ ἀποδοτικότητα τῆς Ἑλλ. Γεωργίας	316

ΕΤΟΣ Α'. 1 καὶ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954 ΦΥΛΛΑ 21 καὶ 22

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Ὑπὸ καὶ Ἐπιμελείᾳ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΔΟΥ
π. Βουλευτοῦ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ξενοφώντος 15 Α (Τηλ. 23.191)

ΑΘΗΝΑΙ

Το **ΟΡΥΚΤΗΛΑΙΟΝ**
 σου
ΔΙΠΛΑΣΙΑΖΕΙ
 ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΗΡΟΣ ΣΑΣ

ΕΣΣΑΡ
 Σ. ΡΕΣΤΗΣ & ΣΙΑ

“ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,”

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ και ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΤΟΣ Α' Φύλλον 21-22
 Ξενοφώντος Αριθ. 15 α Έκδοσις Δεκαπενδήμερος (Σελ. 293-316)
 ΑΘΗΝΑΙ Υπό και Επιμελείς ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ 1-15 8)βρίου
 Τηλ. 23191 π. Βουλευτοῦ

10η Ὀκτωβρίου 1954

Τὸ ἄρθρον μας τῆς 10ης Σεπτεμβρίου περὶ τοῦ προκύπτοντος ἠθικοῦ προβλήματος ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς χώρας καὶ τῆς ἐπιδράσεώς του ἐπὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων, προέκάλεσεν— ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιστολῶν αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀπεστάλησαν, σχετικῶς—σημαντικὴν ἀπήχησιν. Τὰ σχόλια εἶναι περίπου πανομοιόμορφα.

«Ἡ κυβέρνησις—μᾶς λέγεται—καταδεικνύεται ἀνίκανος νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἐξυγιαντικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ὠνευρέυθη διὰ λογαριασμὸν τῆς ὁ Ἑλληνικὸς Λαός· τὸ γόητρόν της φθίνει· ἀλλὰ, ἂν μὲ τόσην ἐξαιρετικὴν δύναμιν ἡ σημερινὴ κυβέρνησις δὲν κατάρθωσε νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ, πῶς θὰ τὸ κατάρθωσιν οἱσδήποτε ἄλλος; Τὸ ἴδιον ὑλικόν, οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι ὑπὸ διάφορα σχήματα μᾶς κυβερνοῦν ἀπὸ τοῦ 1944· καὶ ἂν αὖριον πέσῃ ὁ Παπάγος, διατὶ οἱ ἄλλοι θὰ τὰ καταφέρουν καλύτερα ἀφοῦ αὐτῶν ἀκριβῶς τὰ σφάλματα καὶ ἡ διαφθορά ἔφεραν τὸν Παπάγον; Νὰ δοκιμάσωμεν κάτι ἄλλο! Σύμφωνοι. Ἀλλὰ πῶς τὸ ἄλλο αὐτὸ θὰ γίνῃ κάποτε ἐξουσία μὲ ἓνα σύστημα ἐκλογικόν τὸ ὁποῖον ἀναγκάζει ὅλους νὰ ταχθοῦν ὑπὸ «κάποιαν μεγάλῃν στέγῃ», μὲ μίαν διοίκησιν διεφθαρμένην καὶ μὲ ἓνα πολιτικὸν κόσμον ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ 9|10 δὲν σκέπτεται παρὰ τὴν βουλευτικὴν του ἀποζημίωσιν;»

Αὐτὰ περίπου μᾶς ἐρωτοῦν οἱ ἐπιστολογράφοι μας ἀπὸ διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος: Τὰ Χανιά, τὴν Καρδίτσαν τὰς Σέρρας. Καὶ εἶναι τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ σοβαρὰ διότι ἀπηχοῦν τὴν ἀγωνίαν ἑνὸς κόσμου βλέποντος ποῦ ἀγόμεθα ἀλλὰ μὴ διακρίνοντος καμμίαν διέξοδον. Εἰς ὀλίγας ἀπλοποιημέναις φράσεσι τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ θέτουν ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν μας πρόβλημα: τὸ ἄμεσον θέμα τῆς κυβερνητικῆς διαδοχῆς, καὶ τὸ εὐρύτερον θέμα τῆς πολιτικῆς ἀνασυντάξεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸ δεύτερον ἂν καὶ ἴσως χρονικῶς πλέον ἀπομακρυσμένον. Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ σοβαρότερον καὶ διότι αὐτὸ θὰ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΖΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 4 p. 73106

ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-93

ΑΡΙΘ. 45568

πρέπη κατά τὸ δυνατόν νὰ προσδιορίζη τὰ βήματά μας καὶ ἐπάνω εἰς τὰ ἄμεσα θέματα τῆς σήμερον καὶ τῆς αὔριον.

Ἐν πρώτοις, πρέπει προκαταρκτικῶς νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀνασύνταξις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς προσδοκίαν ἢ ὄνειροπόλησιν, Ἀποτελεῖ τὴν ἀναπόφευκτον φορὰν τῶν πραγμάτων. **Θὰ γίνη οὕτως ἢ ἄλλως;** Ἡ θὰ γίνη δηλαδὴ διὰ τῆς γενικῆς ἀναπροσαρμογῆς ἀνθρώπων, θεσμῶν, καταστάσεων ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἐλευθέρου ἀστικοῦ καθεστώτος, καὶ τῆς ἀνασυνδέσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς προσδοκίας καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ· ἢ θὰ γίνη διὰ τῆς καταρρεύσεως τοῦ ἐλευθέρου ἀστικοῦ καθεστώτος, κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον. Ἐν καὶ μόνον δὲν δύναται νὰ συμβῇ: τὸ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ σύρεται εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἐπ' ἄπειρον ἔν καθεστῶς ἁλλεπαλλήλως διαψευδομένων ὑποσχέσεων καὶ ἐλλοχευούσης διαφθορᾶς, ὅταν ἀπέναντι τοῦ ὀγκοῦται ὁ σημέραι ὁ κόσμος ἐκείνων οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν τίποτε πλέον νὰ χάσουν ἀπὸ μίαν μεταβολήν. Ἐν καθεστῶς—οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι—δὲν δύναται νὰ σταθῇ ἐπὶ μακρὸν παρὰ ὅταν ἐμπνέη τὰς μάζας, εἴτε διὰ τῆς εὐτυχίας εἴτε διὰ τῆς ἀρετῆς εἴτε καὶ διὰ τῶν δύο. Δὲν δύναται νὰ σταθῇ—ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν συμβῇ—ὅταν οὔτε εὐτυχίαν ἐξασφαλίζει οὔτε τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ἰδίαν τοῦ ἀρετὴν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλλῃ. Ὅταν εἰς ἓνα λαὸν ὑποαπασχολούμενον καὶ ὑποσιτιζόμενον κατὰ τὰ 2]3, ἕκαστος πολίτης γνωρίζει ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ μίαν περίπτωσιν διαφθορᾶς ἢ ἀδικίας, τότε εἰς τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας ἔχει συσσωρευθῇ ὅλον τὸ ἐκκρηκτικὸν ὕλικόν τοῦ ὁποῖον χρειάζεται διὰ τὴν ἀνατροπὴν. Αἱ περιστάσεις δύναται νὰ τὴν ἀναβάλουν ἢ νὰ τὴν ἐπισπεύσουν. Ὅχι νὰ τὴν ματαιώσουν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἐξόχως ὑπομονητικὸς καὶ καλοκάγαθος. Ἐπαναστατεῖ συνήθως μόνον διὰ τῶν λέξεων καὶ ταχύτατα μετανοεῖ διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν τοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐπανόστασις δὲν χρειάζεται σήμερον βιαιότητος οὔτε εἶναι δυνατὴ πλέον διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν μαζῶν ὅπως κατὰ τὰς καλὰς «ἡρωϊκὰς ἡμέρας» τοῦ Ἰουλίου 1830. Γίνεται ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ὀργανωμένης πολιτείας διὰ τῆς στροφῆς τῶν μαζῶν πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι θὰ προετοιμάσουν τὸ ἔργον τῆς ἀνατροπῆς. Σήμερον ἡ στροφὴ αὕτη τοποθετεῖται ἤδη βαθμιαίως εἰς τὸ ἀντισυναγερμικὸν «λαϊκὸν μέτωπον», εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῖου ἢ ἄφρων ὡς συνήθως, ἐθνικόφρων δεξιὰ ἐφρόντισεν ἐκ τῶν προτέρων νὰ θέσῃ τὸ κατάλληλον ὄργανον: **τὸν ἐκλογικὸν νόμον τῆς εὐρυτάτης περιφερείας.**

Ὁ Λαὸς μᾶς προειδοποίησεν ἤδη δις: μὲ τὴν «ἀλλαγὴν» τὴν ὁποῖαν ἐψήφισε τῷ 1950· μὲ τὴν ἀλλαγὴν τὴν ὁποῖαν ἐψήφισε τῷ 1952. Καὶ σήμερον ἀκόμη, βλέπων μακρύτερον ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ, συνεχόμενος ἀπὸ μίαν μυστικὴν φρίκην διὰ τὰ ἐνδεχόμενα τῆς ἰδίας τοῦ ἀπελπισίας, **θέλει** ἀκόμη νὰ ἐλπίζῃ ὅτι οἱ σήμερον κυβερνῶντες αὐτὸν θὰ τηρήσουν ἐν τέλει τὰς ὑποσχέσεις των· ἀναζητεῖ ὅμως καὶ κάτι ἄλλο διὰ νὰ στηριχθῇ ἐπάνω του, ἐὰν αἱ ἐλπίδες αὐταὶ διαψευσθοῦν ὁλοτελῶς. Δὲν θὰ καταφύγῃ εἰς τὰ

ἀπονενομημένα παρὰ ὅταν τίποτε δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐμπρὸς τοῦ ὡς ἐλπίς καὶ ὅταν ἀπὸ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν διαψευσθέντων θρύλλων τοῦ, δὲν ἀπομείνουν παρὰ φαντάσματα κακοῦ παρελθόντος καὶ λόγοι κενοί.

Ὑπάρχει λοιπὸν λανθάνουσα ἢ ἀναγκαία πολιτικὴ δύναμις διὰ μίαν γενναίαν σῴτειραν μεταβολήν. Καὶ τὴν δύναμιν αὐτὴν δημιουργεῖ—ὡς ἂν ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ τὸ ζητῇ—αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀγωνιώδες ἀδιέξοδον πρὸς τὸ ὁποῖον ἀγόμεθα. Ἐὰν δὲν κατορθώσῃ ἡ λανθάνουσα αὕτη πολιτικὴ δύναμις νὰ ἀξιοποιηθῇ ἐντὸς τῆς βραχείας προθεσμίας τὴν ὁποῖαν τάσσουν τὰ πράγματα, αὐτὸ δὲν θὰ εἶναι προῖόν ἀνυπαρξίας τῆς ἀναγκαίας διαθέσεως τῶν μαζῶν, ἀλλὰ ἀνεπαρκείας ἐκείνων οἵτινες καλοῦνται νὰ τὰς καθοδηγήσουν.

* *

Ἀλλὰ πῶς μία τοιαύτη λανθάνουσα πολιτικὴ δύναμις, ἂν τὴν ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν συγκροτημένην, θὰ κατορθώσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὅλαι αἱ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν προελθοῦσαι καταστάσεις δὲν κατάρθωσαν; πῶς θὰ πατάξῃ τὴν διαφθοράν, θὰ ἀπαλλάξῃ τὰς λαϊκὰς μάζας ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπιτηδεύων καὶ τὴν αὐθαιρεσίαν τοῦ μανδρινισμοῦ; πῶς θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὸν σημερινὸν ράθυμον, καὶ παραπαίοντα διοικητικὸν ὀργανισμόν, καὶ θὰ ἀποδιδώῃ τοὺς καιροσκόπους καὶ τοὺς φαρισαίους; πῶς θὰ ἐπιβάλλῃ τὸν ἀμείλικτον νόμον τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, θὰ ἐξυπνήσῃ τὴν ἐλληνικὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς δυστυχίας τῆς καὶ θὰ ἀπλώσῃ ἐπάνω εἰς τὴν πονεμένην ἀπὸ ἀναρριμήτους πληγὰς ἀδικίας λαϊκὴν ψυχὴν τὴν παρηγορίαν τοῦ ὅτι: **Ὅλοι θὰ εὐτυχίσωμεν ἢ ὅλοι θὰ ὑποφείρωμεν μαζὺ!**

Ὅχι βεβαίως μὲ τὸν νόμον 2500, ἢ μὲ τὰ ναρκωτικά μιᾶς νομισματικῆς ὑποτιμῆσεως, τὰς ἐγκυκλίους κατὰ τῶν μεσαζόντων, καὶ τὰς ταχυδακτυλουργίας περιοδευόντων ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας θαυματοποιῶν.

Μία μεταβολὴ τὸσον σημαντικὴ ὅσον ἐκείνη τὴν ὁποῖαν αἱ σημεριναὶ περιστάσεις προδιαγράφουν, οὔτε αὐτοσχεδιάζεται τὴν ἐπαύριον μιᾶς ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας, οὔτε προετοιμάζεται διὰ τῆς συρραφῆς κομματικῶν στελεχῶν διαφόρου προελεύσεως μὲ μόνον κοινὸν γνώρισμα τὴν «στέγην» ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ἀπεφάσισαν νὰ στεγασθῶσι. Ἡ βασικὴ ἀνεπάρκεια τοῦ σημερινοῦ κυβερνητικοῦ συγκροτήματος ἀπορρέει ἐκ τοῦ ὅτι ἐπίστευσεν ὅτι θὰ ἦρκει συνταύτισις ἰδεῶν γύρω ἀπὸ δύο—τρὶς γενικότητες, τὰς ὁποίας πρὸ ἐκπλήκτων ἀκροατῶν παρουσίαζεν ἡ φωσφορίζουσα κενότης τοῦ ἄλλοτε ὑπερσυντονιστοῦ ὡς καὶ ἡ παρουσία ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὑπουργείων ὀρισμένων καλοπροαιρέτων νέων ὑπουργῶν, διὰ νὰ συντελεσθῇ τὸ θαῦμα τῆς ἀναμορφώσεως. Τὰ λοιπὰ θὰ εἶρχοντο μόνα των: «βλέποντας καὶ κάνοντας!».

Καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ πολιτεύεσθαι δὲν εἶναι ἐφεύρεσις τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως. Χαρακτηρίζει ὅλα τὰ κόμματα τὰ ἀνελθόντα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν. Ὅταν γίνεται λοιπὸν λό-

γος περί άποτυχίας τών άλλαπαλλήλως έπιχειρηθεισών άναμορφωτικών προσπάθειών της χώρας μας, αυτό δέν δύναται νά άφορᾷ οὔτε τόν Έλληνικόν Λαόν οὔτε τās συνθήκας ὑπό τās όποιās διατελεῖ. Άφορᾷ άποκλειστικῶς εκείνους οἱ όποιοι διελάλησαν τήν άνόρθωσιν, ὡς έμπόρευμα κομματικής διαφημίσεως, χωρίς νά ἔχουν τίποτε σκεφθῇ δια τήν πραγματοποίησίν της.

Έκεί όπου ἔφθασαν τά πράγματα, δέν άρκει ή άλλαγή της κατόψεως, της έπιφανείας τοῦ κρατικοῦ οργανισμοῦ. Η διάβρωσις της μετριότητος καί της διαφθορᾶς ἔχει από πολλοῦ προχωρήσει πρὸς όλόκληρον τόν κρατικόν οργανισμόν. Θά χρειασθῇ έπομένως νά αλλάξουν νόμοι καί θεσμοί νά αναδιαρθρωθῇ όργανικῶς ή διοικήσεις, νά κατοχυρωθῇ τὸ αδιάβλητόν της. Άλλά δια νά γίνουν όλα αὐτά θά πρέπη συγχρόνως νά συντελεσθῇ *άμέσως* ή άνασύνθεσις τοῦ ἀνθρωπίνου ὕλικοῦ τοῦ Κράτους εἰς ὅλας τās καιρίας κλειδᾶς της διοικητικῆς μηχανῆς. Μία «άλλαγή» δέν θά μεταβάλλη τίποτε ἂν κρόκειται νά μεταβάλλη μόνον τήν έπίσημον κάτοψιν της κυβερνήσεως. Θά πρέπη νά *μετουσιώσῃ* τὸ Κράτος εἰς τās άνωτέρας καί καιρίας βαθμίδας του. Άλλ' αὐτὸ δέν αὐτοσχεδιάζεται τήν στιγμήν της άνόδου εἰς τήν έξουσίαν. *Εἶναι μεγάλη υπόθεσις*. Χρειάζεται μακράν καί έντονον προπαρασκευήν, αὐστηράν καί προσεκτικὴν έπιλογὴν τοῦ ἀνθρωπίνου ὕλικοῦ τὸ όποῖον θά επανδρώσῃ τὸ νέον Κράτος. Άπαιτεῖ πρὸ παντός συνταύτισιν κατευθύνσεων, ίδεωδών καί μεθόδων επάνω εἰς τήν κοινήν προσπάθειαν. Τά συνονθυλεύματα προσωπικῶν καί κομματικῶν καταστάσεων τὰ διαμορφούμενα συμπτωματικῶς επάνω εἰς ανάγκας της στιγμῆς, εἶναι άρκετὰ τὸ πολὺ πολὺ δια νά δώσουν μίαν έκλογικὴν μάχην, δια νά καταστρέψουν κάτι, ὅχι ὅμως δια νά δημιουργήσουν καί άκόμη ὀλιγώτερον δια νά άνταποκριθοῦν εἰς τοὺς σημερινούς πόθους τοῦ Λαοῦ καί τās ανάγκας τών περιστάσεων.

Δι' αὐτὸ ὅσοι αντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα ὑπὸ τήν πραγματικὴν του εὐρύτητα, ὡς πρόβλημα ἀληθινῆς άνορθώσεως τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, δέν δύνανται νά ἔχουν ὡς κυρίαν ἂν ὀχι μόνην φροντίδα τὸ πῶς νά ρίψουν τὸν Συναγερμόν μίαν ὥραν ένωρίτερον. Τὸ μέλλον τοῦ τόπου τοὺς έπιφορτίζει με βαρυτάτας εὐθύνας: τās εὐθύνας της προπαρασκευῆς της βαθείας εκείνης μεταβολῆς τήν όποίαν τὸ Έθνος επόθησεν, από τήν σημερινὴν κατάστασιν, καί τήν όποίαν μόνον με τήν μεγαλύτεραν ψυχικὴν συντριβὴν δέν θά ἴδῃ πραγματοποιουμένην. Άντὶ νά καταγίνωνται εἰς ὀμφαλοσκοπείας περί τήν έκβασιν μελλουσῶν έκλογῶν καί νά επιδιώκουν δια της άθροίσεως έφθαρμένων πολιτικῶν δυνάμεων νά άνανεώσουν τήν έμπιστοσύνην τήν όποίαν ὁ λαὸς χάνει από τοὺς σήμερον κυβερνῶντας αὐτόν, ὀφείλουν νά συνταχθοῦν τὸ ταχύτερον εἰς ἰδίαν πολιτικὴν δύναμιν, με σαφεῖς σκοπούς, πρακτικὰς σκέψεις, καί καθαρὰν συνειδησιν. Η παρεμβολὴ μιᾶς τοιαύτης πολιτικῆς δυνάμεως, εἰς τήν εἰλικρίνειαν καί τήν σοβαρότητα της όποιās θά

δυνηθῇ νά έμπιστευθῇ ὁ Έλληνικὸς Λαὸς θά μεταβάλλῃ από τοῦδε τὸν πολιτικὴν ἰσορροπίαν ἐν τῇ Χώρα.

Τὸ πῶς ή πολιτικὴ αὕτη δύναμις θά αξιοποιηθῇ δια τήν περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ παρόντος κυβερνητικοῦ συγκροτήματος —καί ἔδῳ εισερχόμεθα εἰς τὸ ἄμεσον πολιτικὸν θέμα της σήμερον — δέν εἶναι τοῦ παρόντος. Πλεῖσται λύσεις θά προκύψουν ὡς δύναται ἀναλόγως της μορφῆς καί τών συνθηκῶν ὑπὸ τās όποιās θά φθάσωμεν εἰς τὸ τέρμα της παρούσης καταστάσεως. Τήν πρωτοβουλίαν ἔχουν ἄλλοι παράγοντες περισσότερον ἡμῶν ὑπεύθυνοι. Δι' ἡμᾶς, τοὺς μὴ ἔχοντας δηλ. κυβερνητικὰς εὐθύνας ἄλλὰ ἀναμφισβητήτως μεριζομένους κατὰ τὸν ἓνα ή τὸν ἄλλον τρόπον τήν εὐθύνην δια τὸ μέλλον τοῦ τόπου, τὸ καθήκον μας συγκεντρώνεται εἰς ἓν καί μόνον: νά προπαρασκευάσωμεν τήν πολιτικὴν εκείνην δύναμιν ή όποια πλήρως έξοπλισμένη θά εἶναι εἰς θέσιν ὅταν αἱ περιστάσεις τήν καλέσουν — *καί θά τήν καλέσουν λίαν συντόμως*— νά άνταποκριθῇ εἰς τοὺς πόθους τοῦ ἐθνικόφρονος λαοῦ καί νά σώσῃ τήν χώραν από τὰ επακόλουθα άπενενοημένων στροφῶν της λαϊκῆς άπελπισίας.

Καί εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον επιδιδόμεθα ἀνεκδότως.

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Η ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Συμμεριζόμεθα πλήρως τήν Πανελληνίον χαράν δια τήν έγγραφὴν τοῦ Έλληνικοῦ αἰτήματος περί Κύπρου εἰς τήν ἡμερησίαν διάταξιν της Συνελεύσεως τών Ἑνωμένων Έθνῶν. Η ὁδὸς της συζητήσεως τοῦ ζητήματος εἰς εἰς τὸν Ω.Η.Ε., ἀνοίγεται οὕτω καί ἂν μὴ τι ἄλλο, θά παρᾶσχεθῇ εἰς τήν Έλλάδα ή δυνατότης νά ἀναπτύξῃ ένῶπιον τοῦ ἀνωτάτου τούτου ὀργάνου της διεθνούς συνειδήσεως τās δικαίας απαιτήσεις της. Οὐδεμίαν ἄλλως τε ἀμφιβολίαν εἴχομεν ὅτι τὸ προδικαστικὸν αὐτὸ στάδιον θά διηνύετο κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν, δεδομένου ὅτι εἶναι κανὼν εἰς τὰ ἰσχύοντα παρὰ τῷ Ο.Η.Ε. ὅπως μόνον εἰς ὅλως έκτάκτους περιπτώσεις ἀποκρούεται ή συζήτησις τών ἐγειρομένων θεμάτων. Αἱ δυσκολαί περί τήν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος θά ἀνακύψουν βεβαίως μόνον κατὰ τὸ στάδιον της επί της οὐσίας συζητήσεως τήν σοβαρότητα δὲ αὐτῶν επαρκῶς προδιαγράφουν τὸσον ή ἀριθμητικὴ έκτασις της έπιτευχθείσης περί τήν έγγραφὴν πλειοψηφίας ὅσον καί ή σύνθεσις αὐτῆς. Δι' ὃ καί μόνον ὡς παρὰ δαριῶδεις δυνάμεθα νά χαρακτηρίσωμεν

τās έκδηλώσεις αὐτοθαυμασμοῦ καί τοὺς πανηγυρισμοὺς διὰ τὰ μέχρι τοῦδε έπιτευχθέντα. Η λεπτότης τοῦ ζητήματος καί οἱ έπιβαλλόμενοι προσεκτικοί ἐλιγμοί ἐν τῇ ὅλῃ διαχειρίσει τοῦ θέματος απαιτοῦσι κάπως περισσότεράν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σοβαρότητα.

Όσον άφορᾷ τās ἐριστικότητας μιᾶς ἐξάλλου μερίδος τοῦ τύπου προσπαθοῦντος καί ἐπὶ ἐνὸς ἐθνικοῦ καθαρῶς ζητήματος νά κορέσῃ τήν παθολογικὴν περί τὰ πρόσωπα ἐμπάθειάν του, δέν ἔχομεν νά ἀντιτάξωμεν παρά τὸν οἶκτον, Διαρκούσης μιᾶς διεθνούς διαδικασίας ἣν ὑπευθύνως χειρίζεται ή κυβέρνηση, οἰαδήποτε δημοσία ἀντιδικία περί τὸν τρόπον χειρισμοῦ αὐτῆς δέν δύναται νά προέλθῃ παρὰ από ἀνθρώπου μὴ ἔχοντα συναίσθησιν τών εὐθυνῶν τῶν ἐναντι της χώρας.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Δέν θά ἀντιδικήσωμεν πρὸς τήν ἔγκριτον πρῶτὴν ἐφημερίδα τών Ἀθηνῶν περί τὸ ὅτι ὅταν οἱ Ὑπουργοί ἀπουσιάζουν τών Ἀθηνῶν.....τὰ Ὑπουργεῖα τῶν ἐργάζονται καλύτερον. Η ἀναχώρησις ὅμως τοῦ ἀνα-

πληρωτοῦ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς Γερμανίαν διαρκούσης τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Συναδέλφου του, καὶ καθ' ἣν στιγμήν λόγῳ τῆς ἀποδημίας τῶν Βασιλέων ἦτο ἀδύνατος ὁ διορισμὸς ἄλλου ἀναπληρωτοῦ, δίδει μίαν εἰκόνα ἀποσυνθέσεως καὶ — ἅς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εἰπώμεν — προσωπικῆς ἀδιαφορίας διὰ τὴν ὁποίαν, ἀσχετῶς οὐσίας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐξεγερθῇ ἡ συνείδησις οἰουδῆποτε πολίτου. Ἐάν ὑφιστάμενός του λοχαγὸς προέβαινεν εἰς τοιαύτην πράξιν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης θὰ ἐπεκαλεῖτο ἐναντί του τὸ καθήκον καὶ τὴν συνείδησίν του καὶ θὰ τὸν ἐθετε τοῦλάχιστον ὑπὸ περιορισμόν, Δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν, θέσει, ὡς ἀποστολὴν νὰ δίδουν τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους, δὲν ἰσχύει ἡ ἀρχὴ αὕτη; Διότι τὸ νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν θέσιν των οἱ Ὑπουργοὶ δὲν εἶναι μόνον πρακτικὴ ἀνάγκη· εἶναι πρὸ παντὸς παράδειγμα, ἄνευ τοῦ ὁποῖου αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ κράτους μεταβάλλονται ταχέως εἰς ἀσύντακτον ὁμάδα ἀνθρώπων. Τὸ Νάτο δὲν θὰ ἐξημιούτο πολὺ, ἔάν ἀντὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, παρηκολούθουν τὰ γυμνάσια τοῦ «μόνον» ἀνώτατοι Ἕλληνες ἀξιωματικοί... ἢ ὁ κ. Ἐξηγτάρχης. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅμως τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἔχει πολὺ κακὴν ἀπήχησιν καὶ δὲν ἀνεμένομεν ἀπὸ αὐτὸν νὰ προκαλέσῃ τὰ σχόλια τὰ ὁποῖα δικαιολογημένως προεκάλεσεν ἡ πράξις του.

Υ. Γ. Ὅταν ἐγράφετο τὸ ἀνωτέρω σημείωμά μας, δὲν εἰχομεν ὑπ' ὄψει ὅτι τὸν Πρωθυπουργὸν μεταβαίνοντα εἰς ἐπίσκεψιν ἀπλῆς ἀβροφροσύνης εἰς Ἰσπανίαν καὶ Πορτογαλίαν θὰ συνόδεον πράγματι — ὡς εἰχομεν ἀρχικῶς ἀρνηθῇ νὰ πιστεύωμεν — ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, καὶ ὅτι τὸ ταξιδίδιον των αὐτὸ θὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ ἐπὶ 9 ἡμέρας διὰ τὸ πλοῦν των καὶ 4 ἡμέρας ἀναπαύσεως ἐν Παρισίαις. Κατόπιν τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς ἀνωτέρω ἀπιστεύτου πληροφορίας, ἀνακαλοῦμεν τὰ ὅσα ἐγράφαμεν διὰ τὸν κ. Καναλλόπουλον.

Δὲν πταίει αὐτός.
ΛΑ-ΤΙΚΗ ΣΟΦΙΑ

Ἀνθρώπος τοῦ Λαοῦ διέγνωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πάσχει ἐξ ἀποβιταμινώσεως,

ἔχουσα ἀνάγκην τόνωσεως. Ἄλλος, ἀκούσας τὴν διάγνωσιν συνετέρανεν ὅτι ἡ ἐξασθένεισις εἶναι κάποτε κατάστασις ἡδονικὴ καὶ μακαριότητος, μὴ ἀνησυχούσα τὸν πάσχοντα, ἀλλὰ τοὺς γύρω του. Κατὰ πράγματι γνωρίζει περὶ αὐτοῦ ὁ Λαός.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΥ

Ἡ περὶ ἐλευθεροτυπίας σύντομος ἀνασκόπησις ἥτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ προηγούμενα τεύχη, εὖρε ἀπήχησιν καὶ εἰς σοβαρὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας τῶν ἐπαρχιῶν. Σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἡμερησία ἐφημερίς «ΠΡΩΤΗ» Καβάλλας, διαπραγματευθεῖσα εἰς τέσσαρας συνεχείας τὸ θέμα τῶν σχέσεων Κυβερνήσεως καὶ Τύπου διὰ γεγονότων καὶ ἀριθμῶν κατηγορεῖ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, δι' ἃ νῆσον μετὰ χεῖρ σιγῆς τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, πρὸς πειθαναγκασμὸν καὶ ὑποδούλωσιν του μετὰ παρεχόμενα πλεονεκτήματα, εἰς φιλικὰς τῆς ἐφημερίδας.

ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐσημείωσαμεν τὴν φθοροποιὸν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀσχεῖ ἐπὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει ἡ ἀκρατος καὶ δὴ φατριαστικὴ ἐπιείκεια. Δὲν εἰχομεν τότε ὑπ' ὄψει μας ὅτι ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κατακρατήσας 8 περίπου χιλ. δολλαρίων ἐκ τῶν ξένων προσφορῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἐτιμωρήθη με 15 ἡμερῶν παῦσιν! Τὸ χειρότερον δὲ: ὁ ἰσχυρισμὸς ὅστις προεβλήθη ὡς δικαιολογία. Δὲν πρόκειται, λέγεται περὶ παρακρατήσεως, ἀλλὰ περὶ προσωπικῆς διευκολύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ ὑπαλλήλου ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄλλως τε πλειστάκις ἐγένετο εἰς τὸ παρελθόν!! Καὶ τὸ τελευταῖον μὲν τοῦτο εἶναι ἀτυχὲς ἀληθέστατον, ἀφ' οὗ μάλιστα ὑπάλληλος ὑποπέσας εἰς βαρύτερα σχετικὰ παραπτώματα ἐχρίσθη μετέπειτα ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως καὶ πρὸς γενικὴν ἐκπλήξιν εἰς προσωπάρχην τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἡ συνταύτισις ὅμως τοῦ δημοσίου ταμείου πρὸς τὸ ἰδιωτικὸν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων τὴν ὁποίαν καθιερώ- νει διὰ τῆς ἀνοχῆς τῆς ἡ κυβερνήσεως, παρου-

σιάζει πολὺ ἐνδιαφέρον εἰς στιγμὰς μάλιστα ὅπου τόσος γίνεται λόγος περὶ πιστωτικῆς στενότητος καὶ τὰ ἄλλα οἰκονομικά μέτρα τῆς Κυβερνήσεως δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν φέρῃ μέχρι τῆς στιγμῆς θεραπείαν. Οἱ κ. κ. Οἰκονομικοὶ Ὑπουργοὶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχουν ἐγκυρωτέραν γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡμᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἠθικὴ καὶ διοικητικὴ πλευρὰ τοῦ θέματος. Καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς ἡ στάσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, καθιστᾷ ἀνάγλυφον ὅλην τὴν ἀπόστασιν τὴν ὁποίαν διηνύσαμεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπὶ τῆς ἠθικῆς τροχιάς τοῦ δημοσίου βίου. Εἰς ἄλλας ἐποχὰς διὰ τοιούτου εἶδους παραπτώματα οἱ ὑπάλληλοι ἠτύχουν εἶδους παραπτώματα οἱ ὑπάλληλοι ἠτύχουν. Καὶ ὁ μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη προσωπάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἶχε σκηνοθετήσῃ ἀνάλογον σκηνὴν ἐνώπιον ἐξέχοντος Ἑλλήνου τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον τὸν ἠπέλιψε διὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐάν δὲν ἐπέστρεφε τὰς προξενικάς εἰσπράξεις. Σήμερον αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ παραπτώματα τιμωροῦνται ὡς ἀπλαῖ. ἀποσεξίαι, καὶ οἱ δράσται των τοποθετοῦνται εὐθὺς ἀμέσως ὡς γραμματεῖς Πρεσβειῶν!

Δὲν εἶναι δὲ ἀτυχὲς μοναδικὴ ἡ περίπτωσις αὕτη. Ἄλλος ὑπάλληλος ὑπηρετῶν εἰς σύμμαχον χώραν ἐγένετο ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς χώρας αὐτῆς ὡς διαπράττων παρανομίας πράξεις δι' ὅ μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην μεταξὺ φίλων χωρῶν λεπτότητα μᾶς ἐξητήθη ἡ ἀνάκλησίς του. Καὶ ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς ἀντὶ νὰ παραπεμφθῇ εἰς ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον καὶ νὰ τιμωρηθῇ καὶ ἂν ἀκόμη ἐν τελείᾳ καλῇ πίστει προσεκάλεσε παρεξήγησιν εἰς βάρος τοῦ κύρους τῶν ἀντιπροσώπων μας, ἐτοποθετήθη ἀμέσως εἰς ἄλλην προξενικὴν θέσιν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀπετέλει μέχρι πρὸ τινος μίαν ὑποδειγματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Αὐπούμεθα εἰλικρινῶς διὰ τὸ σημερινόν του κατάντημα.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ

Εἰς τὸν ξένον τύπον ἀνηγγέλη ὅτι ἡ Βιρμανία ὑπέγραψε συμφωνίαν μετὰ τῆς Ἰαπωνίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων ἐπανορθώσεων. Εὐτυχὴς Χώρα!! Καὶ

παρ' ἡμῖν εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς ἀπὸ ἐτῶν ζητοῦν τὴν παρέμβασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἀναλόγων αἰτημάτων των. Σταθερῶς τοὺς ἐδίδετο ἡ ἀπάντησις ὅτι τοῦ ζητήματος θὰ ἐπιληφθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ τοποθετήσῃ τοῦ νέου Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ. Ἀλλ' ὁ ὑποδειχθεὶς πρὸς τοῦτο πρὸ ἔτους καὶ πλέον ἄριστος διπλωματικὸς ὑπάλληλος ἐξακολουθεῖ παραμένων εἰς Ἀθήνας διότι δὲν συνεπληρώθησαν ἀκόμη αἱ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις διὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Πρεσβείας! Ἄλλος ἐξ ἰσοῦ ἱκανὸς διπλωματικὸς ὑπάλληλος εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ ἀντιπροσωπευσις μας εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν, ἐξακολουθεῖ ἀπὸ ἐξαμήνου καὶ πλέον παραμένων ἐνταῦθα διότι καθυστεροῦν καὶ δι' αὐτὸν αἱ διατυπώσεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν συγκρότησιν τῆς Πρεσβείας του!

Ὁ νόμος περὶ ἀποδημίου ἑλληνισμοῦ, σχεδιαζόμενος ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ των παροικίων μας ἀπὸ πενταετίας, μόλις πρὸ τινος κατάρθωσε νὰ ἴδῃ τὸ φῶς. Διοικητικαὶ ἀνακρίσεις διαταχθεῖσαι ἀπὸ διετίας σχεδὸν διὰ τὴν περιφημον ὑπόθεσιν «Μερκαντίλε» ἐξακολουθοῦν νὰ διεξάγονται.

Καὶ τί νὰ εἰπώμεν διὰ τὸν ταλαίπωρον ἐκείνον Ὀργανισμόν τοῦ Ὑπουργείου ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ ρυθμίσῃ ἀπὸ τετραετίας τὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς διπλωματικῆς μας ὑπηρεσίας;

Θὰ ἦτο δύσκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς περισσότερον δημιουργικὸν ρυθμὸν εἰς τὴν διοίκησιν μᾶς ρωμαλέας Κυβερνήσεως! Ὅλη ἡ κεραυνοβόλος θεληματικότης καὶ καχύτης ἐνεργείας ἐπιφυλλάσσονται φαίνεται μόνον ὡσάκις πρόκειται νὰ ψηφισθῇ ἐπὶ τροχάδην καμμία «διαταξοδία» αὐξάνουσα τὸ ὄριον ἡλικίας διὰ τοὺς διαγωνιζομένους εἰς θέσεις ἀκολουθῶν. . . . εἰς 35 ἔτη, ἢ ὡσάκις πρόκειται νὰ αὐξηθοῦν αἱ ἡμερησῖαι ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν ἀποστολῶν ἐν τῇ ξένῃ, ἢ νὰ ἀποσταλῶσιν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει 30 δολλ. «ἐπιθεωρηταὶ» πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν μας.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν τουριστικὴν ὁργάνω-

νωσιν τῆς Ἑλλάδος ἔχουν σημειώσει. Ἰκανὴν πρόσοδον. Ὑπάρχουν βεβαίως πολλὰ ἀκόμη ἀνάγκαι. Μία τούτων εἶναι ἡ συστηματικὴ διαφώτισις τοῦ κοινού, ἰδίως τοῦ ἐρχομένου εἰς ἀμεσώτεραν ἐπαφὴν μετὰ τοὺς τουριστάς—ἡμεδαποὺς καὶ ξένους—ὅπως συμπεριφέρεται μετὰ προσηθείας καὶ προθυμίας καὶ ὅπως ἕκαστος συμβάλῃ εἰς τὴν δημοσιουργίαν ἀγαθῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα περιηγήσεων. Τὰ θέματα τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς—καθαριότης, καλὴ συμπεριφορὰ, ἐξασφάλισις τῆς ἡσυχίας, καλλωπισμὸς τῶν κέντρων, πρόθυμος παροχὴ πληροφωρίων καὶ βοήθειας ἐν ἀνάγκῃ—εἶναι βασικῆς σημασίας καὶ ἀπαραίτητος φροντίδος.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Ψηφισθέντος τοῦ Νόμου περὶ συστάσεως Συμβουλίου Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ—μετὰ πενταετεῖς συζητήσεις καὶ ἀναβολάς—ἡ Κυβέρνησις ἄς προχωρήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του. Ὁ Ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς εἶναι μεγάλη δύναμις τὴν ὁποίαν πρέπει συστηματικῶς νὰ χρησιμοποίησῃ ἡ Ἑλλάς. Οἱ Ἕλληνες τῆς ἀλλοδαπῆς εἶναι ἄνθρωποι δραστήριοι καὶ ἀγωνισταὶ τῆς ζωῆς, ἱκανοὶ νὰ προσφέρουν μεγάλας ὑπηρεσίας.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προσέξῃ ἰδιαίτερώς ἵνα ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ γίνῃ ἀπὸ πρόσωπα κύρους καὶ ἡθους ἵνα ἀποβῇ δημιουργικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ ἡ ἐργασία τοῦ Συμβουλίου. Κυρίως δὲ ὅτι ὑπάρχει ἀπόφασις ἐφαρμογῆς τῶν συστάσεων ἄς θὰ διατυπώσῃ τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ κέντρου μετὰ τοὺς ἐν διασπορᾷ Ἕλληνας πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος.

ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Οἱ δημοδιδασκαλοὶ καὶ αἱ δημοδιδασκάλισσαι πρέπει νὰ τύχουν σοβαρᾶς μερίμνης διὰ τὴν ὑπὸ ἀνθρωπιστικὸς ὅρους ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των. Προορισμὸς ἴσου πρὸς τὸν τῆς οἰκονομίας, τῆς γραμματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ κοινωνικῆς ἀγωγῆς τῶν ἑλληνοπαίδων ἰδίως τῶν χωρίων τῆς Ἑλλάδος. Συχνὰ οἱ ὅροι διαβιώσεως τῶν δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκαλισσῶν εἰς ἀπομακρυσμένα Χωρία, ὅχι μόνον δὲν παρέχουν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀνεσιν, ἀλλὰ καὶ

τυγχάνουν πρωτόγονοι μέχρις ἴσως ἀπανθρωπίας ἐναντὶ ἀνθρώπων δικαιουμένων τῆς στοργῆς τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας. Δὲν εἶναι δέ, μετὰ τοὺς γλίσχρους μισθοὺς, δυνατὴ ἡ ἐξ ἰδίων ῥυθμίσις μιᾶς ζωῆς ἔστω καὶ στοιχειωδῶς ἀνέτου. Ἔτι ὀλιγώτερον εἶναι δυνατὴ εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ἡ προμήθεια βιβλίων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παιδαγωγικῆς μορφώσεώς των. Ὅθεν εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος ζωῆς (κατοικίας, θερμάνσεως, διατροφῆς) τῶν δημοδιδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν πρὸς σοβαρὰν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των καὶ ἵνα μετὰ περισσώτεραν ἀνεσιν καὶ διαθέσιν ἐκπληρώσῃ τὸν θεμελιώδη Ἑθνικὸν καὶ Κοινωνικὸν προορισμὸν των.

ΕΞ ΑΒΔΗΡΩΝ

Αἱ Ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος πληρώνουν τὸ ὀλίγον ἡλεκτρικὸν ρεῦμα τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς κατοίκους των, πολλαπλασίως τῶν Ἀθηνῶν. Ὡς ἂν ἡ ἀπολίτιστος κατάστασις αὕτη νὰ μὴ ἦτο ἀρκετὴ, τὸ Δημόσιον ἐπιβαρύνει τὸ κόστος τοῦ ρεύματος κατὰ δρχ. 1500 (παιδαί) ἀνὰ κίλοβάτ!

Ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη ἐπιβάλλεται ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πτωχὰς Κοινότητας διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν ὁδῶν. Μόνον ἐξ Ἀβδήρων εἶναι δυνατόν νὰ προέρχεται τοιαύτη ἀντικεινῶνικὴ οἰκονομολογικὴ σοφία, δεικνύουσα πόσον ὑστερεῖ εἰς πολιτισμὸν ἡ διοικητικὴ μας ἀντίληψις.

ΑΙ ΟΔΟΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων θὰ συμφωνήσῃ μαζί μας. Ἡ πλήρης ἐγκατάλειψις εἰς κακὴν κατάστασιν τῶν Ἐπαρχιακῶν ὁδῶν μετὰ τὴν δικαιολογίαν ὅτι δὲν ὑπάρχουν πιστώσεις διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν των, εἶναι αὐτόκλημα ἐγκλημα. Τὰ νέα μέσα ὁδοποιίας παρέχουν τὴν δυνατότητα μετὰ ἐλαχίστην δαπάνην καὶ ταχυτάτην ἐκτέλεσιν προχείρου ἐπισκευῆς τῶν ἐφθαρμένων ὁδῶν ἵνα καθίστανται τουλάχιστον ἀκίνδυνοι διὰ τῆς πληρώσεως τῶν λάκκων καὶ τῆς ἰσοπεδώσεως τῶν «σάμαριων». Ὀλίγος συγχρονισμὸς τῶν ἀντιλήψεων καὶ περισσώτερον πρακτικὸν ἐνδιαφέρον τῶν κ. κ. τεχνικῶν τοῦ Ὑπουργείου, θὰ μετέβαλε συντόμως

τὴν εἰς πολλὰ σημεία ἀθλίαν καὶ ἐπικίνδυνον κατάστασιν.

ΕΝΟΧΩΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

Δὲν εἴχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι μετὰ ὅσα ἐγγράψαμεν περὶ τῆς ἀποστολῆς διαφωτίσεως ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ εἰς Ἀμερικὴν, θὰ ἐδυσσευστοῦμεν τοὺς πταίστας καὶ τοὺς φίλους των. Λυπούμεθα διὰ τοῦτο διότι οὐδένα ἀπολύτως ἐπιθυμοῦμεν νὰ θίξωμεν προσωπικῶς. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκαίσαμεν ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις νὰ σταλῇ εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας μία ὁμάς λαμπρῶν κατὰ τὰ λοιπὰ κυρίων ἐξ ὧν ὅμως μόνον 2-3 ἐγγόριζον τὴν ἀγγλικὴν καὶ ἐπομένως δὲν ἠδύναντο νὰ διαφωτίσωσι,.... παρὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς περὶ τῶν ἐπὶ τῆς Κύπρου δικαίων μας. Τοιαύτης φύσεως διαφώτισις βεβαίως δὲν ἤξιζε τὰς πολλὰς *χιλιάδας δολλαρίων* αἱ ὁποῖαι ἐχρεώσθη νὰ καταβληθῶσι εἰς στιγμίας... οἰκονομῶν. Πόσον δὲ δίκαιον εἴχομεν, ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἀτυχῶς, ἀπὸ τὸ τηλ/μα τὸ ὅποιον ἔστειλεν ἐκ Ν. Ὑόρκης ὁ ἀρχηγὸς σήμερον τῆς ἀντιπροσωπείας μας εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ζητῶν τὴν ἀμεσον ἀνάκλησιν τῆς ἀποστολῆς καὶ συνιστῶν ἐπιμόνως ὅπως ματαιωθῇ ἡ ἀκρόασις τῶν ὁποίων ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς εἰχε ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κ. Ντάλλες!

Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲν μένει παρὰ νὰ εἰδωμεν τὸν λογ/σμὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς διὰ νὰ σχηματίσωμεν πληρεστέραν γνώμην. Διότι διὰ νὰ εἴμεθα ἀπολύτως δίκαιοι θὰ πρέπει νὰ ἀντιπαραβάσωμεν πόσα ἔδαπανήθησαν εἰς διαφώτισιν... διὰ νὰ μὴ μᾶς καταψηφίσουν αἱ Η. Πολιτείας εἰς τὸν Ο.Η.Ε., πρὸς ὅσα ἔδαπανήθησαν ἀπὸ διαφόρους περιοδεύοντας ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ Πρεσβευτὰς μας διὰ νὰ μᾶς καταψηφίσουν οἱ ἐκεῖ φίλοι μας! Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη. Ὡστε οἱ χολοθέντες ἄς κάμουν ὑπομονὴν διότι θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ δὲν ἀποκλείεται τότε νὰ εὐρωμεν μερικοὺς λόγους ἐπαινείας δι' αὐτοὺς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ

τῆς ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ καὶ ἡ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

Αφ' ὅτου κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν κατοχὴν ἐξηνεμίσησαν τὰ κεφάλαια τῆς Α. Τ. Ε., κατεβάλετο προσπάθεια ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν προορισμὸν τῆς ἐκ δανειακῆς

χρηματοδοτήσεως ἀπὸ τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν μέσω τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀληθῶς χωρὶς νὰ ἔχη ἴδια κεφάλαια καὶ ἰδίαν οἰκονομικὴν ἐπιφάνειαν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀκώλυτον ἐπιτέλεσιν τῶν προγραμματιζομένων καταστατικῶν καὶ ἄλλων σκοπῶν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀγροτῶν καὶ προαγωγὴν τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας ἡ Α. Τ. Ε. «ἐχαροπάλευε» διὰ νὰ ὑπάρξῃ ὡς οἰκονομικὸς πιστωτικὸς ὁργανισμὸς.

Χαροποιεῖ συνεπῶς πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου καὶ τοὺς δεινοπαθοῦντας ἀγρότας ἡ ἐξαγγελθεῖσα προκοδόμησις τῆς Α.Τ.Ε., μετὰ 2 δισεκατομμύρια νέων δραχμῶν ἐκ τῶν ὑπολοίπων τῆς Ἀμερικανικῆς Βοήθειας τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσουν μαζί μετὰ τὰ ἄλλα στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ τῆς τὰ ΚΕΦΑΛΑΙΑ κινήσεως διὰ τῶν ὁποίων θὰ δύναται νὰ τροφοδοτήσῃ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν.

Ἀναμένεται ἤδη μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ἡ ἐπικύρωσις, τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐνταύθα Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, διὰ νὰ τεθοῦν συντόμως τὰ κεφάλαια αὐτὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Τ. Ε.

Παραλλήλως λίαν ὑψίστης σημασίας καθήκοντα καὶ εὐθύναις ἐπωμίζεται ἡ Α. Τ. Ε. εἰς τὴν χάραξιν καὶ ἐφαρμογὴν προγράμματος πιστωτικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν διάθεσιν τῶν κεφαλαίων, ἐκ τῶν ὁποίων οὔτε ὁ β ο λ δ ς δὲν θὰ πρέπει νὰ διατεθῇ εἰς μὴ παραγωγικὰς τοποθετήσεις ἀσφαλεῖς, ὥστε ἡ ἀρχομένη περίοδος αὐτονόμου οἰκονομικῆς δραστηριότητος νὰ εἶναι κορυφὸς.

Καὶ διὰ νὰ εἶναι τοιαύτη ἡ δρᾶσις, ἐπιβάλλεται ἡ μέριμνα καὶ φροντίς ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν πρὸς τὸ κέντρον, ἀπὸ τοὺς γεωργικοὺς συνεικισμοὺς καὶ τὰ ὁρεινὰ χωρία οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων πρέπει νὰ βοηθηθοῦν διὰ νὰ αξιοποιήσων καὶ τὴν τελευταίαν γωνίαν τῆς γῆς, μετὰ πνεῦμα εὐρύ καὶ διὰ μεσοπροθέσμων μικρῶν πιστώσεων, ποὺ θὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τοὺς παρείας κατοίκους τῶν ἀπομακρυσμένων τῶν κέντρων χώρων τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς, καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς.

γής ειδών πρώτης ανάγκης.

Κατά τὸν Ἰσολογισμόν τοῦ παρελθόντος ἔτους τῆς Α.Τ.Ε. φέρονται τοποθετημένοι πιστώσεις 1.820.000 ν.δ. εἰς βραχυπρόθεσμα δάνεια καὶ 406.000 εἰς μακροπρόθεσμα ἤτοι 2.226.000 ν.δ. Καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῶν διὰ τὴν Γεωργίαν πιστώσεων, ἔναντι 3.361.000 ν.δ. διατεθέντων διὰ τὴν Βιομηχανίαν ὑπὸ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προστεθοῦν 20—30% διατεθεῖσαι πιστώσεις ἀπὸ τὰς ἄλλας τραπεζάς, ποσὸν σχεδὸν διπλάσιον τοῦ διὰ τὴν Γεωργίαν διατεθέντος.

Ἡ τοιαύτη ἄνισος μεταχειρήσις αἴρεται ἤδη μερικῶς, καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε. ἢ ἀξιοποιήσις τῆς ἐναποτιθεμένης εἰς αὐτὴν πιστωτικῆς δυνάμεως. Ἡ ἀξιοποίησις ὅμως αὐτὴ προϋποθέτει τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἀγροτ. Πίστεως ὑπὸ τὴν εὐρείαν τῆς ἔννοιαν μὲ ἀσφάλειαν προσωπικῆν ἀλληλέγγυον καὶ ἐμπράγματον ἐπὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων διὰ νὰ μὴ χαθοῦν τὰ κεφάλαια, ὅπως εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθόν.

ΟΙ ΑΤΟΜΙΚΟΙ ΠΡΟ-ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ καὶ ΤΟ ΦΑΣΜΑ τοῦ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Ἡ συνεχὴς ἄνοδος τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν μετὰ τὸ συμπληρούμενον κλείσιμον τῶν ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς περιθωρίων, μὲ τὴν διατήρησιν τῆς χαμηλῆς στάθμης τῶν ἡμερομισθίων, μισθῶν καὶ πάσης ἀμοιβῆς ἐργασίας, τὴν μὲν ὀργανωμένην ἐργατικὴν τάξιν ρίπτει εἰς τὸν προετοιμαζόμενον ἀπεργιακὸν ἀγῶνα, τοὺς ἀγρότας εἰς ἀπόγνωσιν διὰ τὸν ἄγονον μόχθον ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ τοὺς μεταπράτας καὶ τὴν ἄστοργον τοῦ Κράτους μεταχειρήσιν, τοὺς ἀέργους εἰς ἀναζητήσιν τοῦ ψωμιοῦ τῶν εἰς ξένας χώρας καὶ γενικῶς τὰς ἀσθενεστεράς οικονομικὰς τάξεις, καὶ αὐτῶν τῶν ἐπαγγελματιῶν, βιοτεχνῶν καὶ μικρεμπόρων ἀκόμη εἰς ἐξέγερσιν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπὶ τῇ προόψει τοῦ νέου ἐνοικιοστασίου. Τὸ φάσμα τῆς πείνης καὶ δυστυχίας ἀπλοῦται οὕτω εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Καὶ μόνοι οἱ Κυβερνῶντες, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἀλχημείαν τῶν ἀριθμῶν καὶ τὰς τα-

χυδακτυλογρικὰς ἐπινοίας τοῦ συναλλαγματικοῦ ἰσοζυγίου καὶ ἄλλων θαυμαστῶν οικονομικῶν ἐπιτευγμάτων, ἐτοιμάζουν τὸν περίφημον Κρατικὸν Προϋπολογισμόν διὰ νὰ ἐμφανίσουν τὰ περίφημα περισσεύματα, τὰ ὁποῖα θὰ συγκρατήσουν τὴν πίστιν !! διὰ τῆς ἀποστραγγιστικῆς φορολογίας.

Ὁ κάθε πολίτης ὅμως διερωτᾶται πῶς αὐτὸς θὰ κλείσῃ τὰ ἐλλείμματα τοῦ ἀτομικοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐλλείμματα ἀναγόμενα εἰς τὴν πενιχράν διατροφὴν, ὑπόδυσιν, ἐνδυμασίαν καὶ θέρμανσιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του.....καὶ δικαιολογημένως ἀγανακτεῖ ὅταν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις καὶ μορφὰς τοῦ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά του τὸ Κράτος τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα καθιστοῦν ἐλλειμματικὸν τὸν ἀτομικὸν τοῦ προϋπολογισμόν διὰ νὰ ἔχῃ περίσσευμα ὁ Δημόσιος. Καὶ ἐρωτᾷ ἐψήφισε τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τοῦ κληροδοτήσῃ τὴν ΠΕΙΝΑΝ;

ΑΦΗΝΙΑΣΜΟΣ

Τὴν γενικὴν εὐλογον ἀξίωσιν μειώσεως φόρων, πρὸς ἐλάφρυνσιν τῶν βαρῶν τῆς κοινωνίας καὶ διευκόλυνσιν τῶν ἐπενδύσεων, ἡ Κυβέρνησις ἱκανοποιεῖ ἀντιστρόφως ! Αὔξησις τοῦ φόρου οἰκοδομῶν (καὶ δὴ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστου εἰσδήματος) κατὰ 3 ο)ο διὰ τὴν ὑδρευσιν Ἀθηνῶν. Αὔξησις κατὰ ἑτέρα 3 ο)ο ὅλων τῶν φόρων ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Εὐκόλος βεβαίως ἡ μέθοδος τοῦ σφιγξίματος τῆς φορολογικῆς βαλβίδος. Διενύει ὅμως τὴν ἀνικανότητα τῶν οικονομολόγων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὅπως καθιερώσουν καποῖαν τάξιν εἰς τὴν φορολογίαν καὶ τὴν πλήρη ἀδιαφορίαν τῶν διὰ τὴν ἀφαίμαξιν τῆς κοινωνίας καὶ διὰ τὰς συνεπείας τοῦ ἀφηνιασμοῦ τῶν εἰς τὴν ἐπιβολὴν φόρων, ὅταν ἀνεμένετο ἡ μείωσις των !

Προτείνομεν ὅπως στηθῇ ἀνδριάς τοῦ φιλαλήθους κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀξιούντος ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπέβαλε νέους φόρους καὶ ὑποσχεθέντος πρὸ τίνος τὴν μείωσιν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἀνεῦ αὐξήσεως οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τῆς φορολογίας.... ἐπιβλήθη δὲ πρὸς τοῦτο καὶ ἕτερον ποσοστὸν φόρου ἐκ 5 ο)ο ὅσοι οἱ δάκτυλοι μιᾶς παλάμης.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΟΥΣ.

Ἡ μεταδοθεῖσα τὴν 21 Σεπτεμβρίου ἐκ Παρισίων εἰδησις περὶ τῆς ἅμα τῇ ἐνάρξει, ἀποτόμου διακοπῆς ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων ὁμολογιούχων τῶν.... διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ προπολεμικοῦ μας ἐξωτερικοῦ χρέους, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ σχολιασθῇ - ἄλλ' ἴσως ὄχι μετὰ τῆς δεούσης ἀδυστηρότητος - ἢ, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἐπιπολαιότης μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἐχειρίσθη τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δημοσίου χρέους.

Πράγματι, διερωτᾶται κανεὶς τί πρέπει νὰ πρωτοθανμάσῃ ἀπὸ τὰς ἐνεργείας τῶν διαχειρισθέντων ὑπενθύνως τὸ ζήτημα. Τὸ ὅτι μετὰ τόσων μηνῶν ἀδράνειας ἐξέλεξαν ὡς ἡμέραν συναντήσεως μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ὁμολογιούχων τὴν προτεραίαν ἀκριβῶς τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τῆς ἐγγραφῆς τοῦ Κυπριακοῦ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑν Ἑθνῶν, δόσαντες οὕτω λαβὴν εἰς ἐπιδεικτικὴν προσβολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ γοήτρου μὲ τὸ ἐκδοθὲν ξηρὸν ἀνακοινωθὲν τῶν ὁμολογιούχων, κατὰ τὸ ὁποῖον περιτενεῖ, πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ, καθὲ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν; Ἐὰν δὲ πάλιν τὰ ἐλατήρια τῆς διακοπῆς δὲν εἶναι πολιτικῆς ἀλλ' ὀικονομικῆς φύσεως, πῶς νὰ μὴ θαναμάσῃ τις τὸ δαιμόνιον τῶν ἀρμόδιων ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Συντονισμοῦ, οἱ ὁποῖοι προέτρεψαν πρὸς ἀναχώρησιν τὸν ἄνευ χαρτοφυλακίου συνάδελφόν των ἐπὶ κεφαλῆς πολυτελοῦς ἐπιτροπῆς, τοῦτον δὲ δεχόμενον ν' ἀναχωρήσῃ πομπωδῶς ἵνα γελιοποιηθῇ εἰς Παρισίους τὴν μεθεπομένην, πρὶν ἢ ὑπάρξῃ καὶ ἡ βεβαιότης ὅτι τὸ ἔδαφος δι' ἀνεπισήμων ἐπαφῶν μὲ τοὺς ξένους ὁμολογιούχους ἔχει ἐπαρκῶς ἐκκαθαρισθῇ, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ σοβαρὰ βάσις διὰ τὴν ἐπίσημον συνέχισιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ προπαρασκευάσῃ ὡς ἔδει τὸ ἔδαφος, ὁ διατελέσας διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἔπρεπε τοῦλάχιστον νὰ γνωρίξῃ καλῶς τοῦτο καὶ ἀπὸ προπολεμικὰς διαπραγματεύσεις, νὰ μὴ δεχθῇ δὲ νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος τῶν σημαντικῶν ἐξόδων ὁμαδικοῦ ταξιδίου ἀναφυχῆς καὶ μιᾶς θεαματικῆς ἀποτυχίας, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχεν εἰς χεῖρας ἐπαρκῆ στοιχεῖα ἀνεπισήμου προσεγγίσεως τῶν ἀπόψεων. Ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων δικαιολογία ὅτι αἱ προθέσεις τῶν ὁμολογιούχων ἦσαν μὲν ἀνεπισήμως γνωσταί, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ ὀδηγήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς μίαν ἀπλῶς εἰκονικὴν προσπάθειαν, ἵνα μὴ σχηματίσῃ εὐλόγως ἡ Διεθνὴς Τράπεζα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει σοβαρὰ πρόθεσις διακανονισμοῦ τοῦ δημοσίου χρέους δὲν εἶναι βεβαίως σοβαρὰ, δεδομένου ὅτι ἡ πρόθεσις διακανονισμοῦ ἡδύνατο ποικιλοτρόπως καὶ ἄλλως νὰ ἐκδηλωθῇ.... ἄνευ γελιοποιήσεως, καὶ δὴ διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς σχετικῆς προβλέψεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐξ ἄλλου, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπομεν εἰς τὴν ἐντύπωσιν τῆς Διεθνοῦς Τραπεζῆς - ἐν ὅψει τοῦ ἀναμενόμενου δανείου - διατὶ τότε, ἀντὶ νὰ ζητῶμεν τὴν μεσολάβησιν τῆς μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων δὲν ἐξητεῖτο αὕτη πρὸ τούτων, κατὰ τὸ προπαρασκευαστικὸν στάδιον τῆς ἀνεπισήμου μετὰ τῶν ὁμολογιούχων ἐπαφῆς, ὅποτε καὶ θὰ ἦτο ἀποτελεσματικώτερα, δεδομένου ὅτι ἡ γνώμη τῆς Διεθνοῦς Τραπεζῆς, διαθετούσης ἤδη ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, θὰ ἐβάρυνε σοβαρῶς ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῶν ὁμολογιούχων;

Πολλά όμως ακόμη θὰ ἐπρεπε νὰ παρατηρήσῃ τις ἐπὶ τοῦ τρόπου διαχειρίσεως τοῦ ὅλου ζητήματος τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους, ἀφ' ἧς ἡ Κυβέρνησις προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ διακανονισμοῦ, δεδομένου ὅτι, ἀνεξαργτήτως τῆς συμβολῆς εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς πίστεως, ἐγνώριζεν ὅτι δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἀπὸ τὴν Διεθνῇ Τράπεζαν ἐπιζητούμενον δάνειον. Οὕτω, ἄλλη Κυβέρνησις θὰ εἶχεν ἐπιζητήσει ν' ἀγοράσῃ καταλλήλως διὰ λογαριασμὸν τῆς, τόσον ἐν Ἑλλάδι, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἱκανὸν ἀριθμὸν δανείων εἰς τὰς τότε - χαμηλὰς τιμὰς - τὴν 2-1-53, ἡ τιμὴ τοῦ δανείου τῶν 500 ἑκατ. 1914 ἦτο ἀκόμη 31.000 ἀντὶ 210.000 δραχμὰς εἰς τὰς παραμονὰς τῆς διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων - θὰ εἶχε δὲ συνάμα ὁργανώσει τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι κατόχων ὁμολογιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους μας, μετὰ τῶν ὁποίων εὐκόλως θὰ ἐξησφάλιζε τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν ὁμολογιούχων, ὁπότε τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ, τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους θὰ ἐλύετο εὐκόλως, καὶ δὴ εἰς Ἀθήνας, χωρὶς ν' ἀναγκασθῇ νὰ ὑποκύβῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τὴν ἐξευτελιστικὴν ἀξίωσιν τῶν ξένων ὁμολογιούχων ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις διεξαχθοῦν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἐπρόκειτο βεβαίως νὰ γίνον ἐπὶ τοῦ ὑπευθύνου ὑπουργοῦ, ὅστις μετὰ τοιαύτην ἀποτυχίαν, ἐθεωρήθη μάλιστα ἱκανοποιημένος δηλώσας ὅτι «ἡ Ἑλλὰς ἐπραξεν ἐν προκειμένῳ τὸ καθήκον τῆς»!

Ἡ χρηματιστηριακὴ ἀποψις.

Καὶ αὕτη δὲν εἶναι ἀμελητέα ὅταν ἐξετάζεται ἡ ὑπεύθυνος διαχείρισις τοῦ ζητήματος τοῦ δημοσίου χρέους. Ἐφ' ὅσον, ἡ Κυβέρνησις ἐγνώριζεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ διαθέσῃ πιστώσεις πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1953 - 4, ἐπρεπε ἢ νὰ μὴ ἀκινήσῃ πρὸς τῆς χρήσεως ἐκείνης τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ ἢ ἀνακινῶσα ἔστω τοῦτο, ὅπως ἔκαμε, νὰ δώσῃ ἐγκαίρως τὰς δεούσας ἐξηγήσεις, ἵνα προλάβῃ τὰς ἄνευ λόγου ζημίας εἰς τὸ χρηματιστήριον, πρὸς ὄφελος τῶν κερδοσκόπων. Οὕτω τὸ δάνειον τοῦ 1914, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1953 ἔχασε τὰ 30% τῆς ἀξίας του, τοιαῦται δὲ ἀπότομοι διακυμάνσεις ἐσημειώθησαν ἐπανειλημμένως μὲ τινὰς ἀκαίρους δηλώσεις.

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν τελευταίαν φάσιν τῶν διακυμάνσεων. Ἡ τιμὴ τῶν ἐξωτερικῶν μας δανείων ἐπὶ τῇ προόψει συντόμου διακανονισμοῦ ἦτο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου ε. ἔ. σταθερά, μὲ τὰς ἰσχυρὰς, τόσον εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ὅσον καὶ εἰς τὸ τοῦ Λονδίνου. Τὸ δάνειον τοῦ 1914 δυνάμενον νὰ ἐκληφθῇ ὡς ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῶν δανείων, ἐτιμᾶτο κατὰ τὰς δέκα πρῶτας ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου 206 ἕως 210 δραχμὰς ἐδῶ καὶ περὶ τὰς 19 λίρας εἰς τὸ Λονδίνον. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν 13 τρέχοντος, ἡμέραν καθ' ἣν τὸ Συντονιστικὸν Συμβούλιον συνῆλθε πρὸς καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ὁποῖον θὰ προσεφέρετο εἰς τοὺς ὁμολογιούχους μέχρι τῆς 20 - 21 Σεπτεμβρίου, ἡμέρας διαπραγματεύσεων μὲ αὐτοὺς, ἡ τιμὴ τοῦ δανείου τούτου σημειώνει συνεχῇ πτώσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ἐνῶ εἰς τὸ χρηματιστήριον Λονδίνου, ὅχι μόνον ἡ τιμὴ του παραμένει σταθερά, ἀλλὰ σημειώνει καὶ τὸ ἀνώτατον ὄριον, ἥτοι λιγ. 19, 1/4 τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς τῆς συναντήσεως μὲ τοὺς ὁμολογιούχους. Ἐκ τῆς συσχετίσεως ἐπομένως ἡμερομηνιῶν καὶ τιμῶν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι αἱ προβλέψεις τῶν χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν καὶ Λονδίνου, αἱ ὁποῖ-

αι ἕως τότε ἦσαν παράλληλοι, ἀπὸ τὴν 13 τρέχοντος, ἡμέραν τῆς συζητήσεως τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου ἤρχισαν νὰ δεικνύουν περιεργὸν ἀντίθεσιν. Καὶ ναὶ μὲν εἰς τὸν τύπον τῆς 17 τρέχοντος, μετὰ τὴν ἀγγελίαν ὅτι συνῆλθε τὴν προηγουμένην εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τσουδεροῦ ἡ ἐπὶ τῶν διαπραγματεύσεων ὁρισθεῖσα Ἐπιτροπὴ, ἦν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐνημέρωσεν «ἐπὶ τῶν ληφθεισῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσεων» ἐπὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τοῦ δημοσίου χρέους, ἀναφέρεται ὅτι «μολονότι οὐδὲν ἀνεκὸινώθη ἐπισήμως ἐπὶ τῶν τελικῶν ἀπόψεων τὰς ὁποίας θὰ ὑποστηρίξῃ ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ κτλ.», ἀλλὰ παραμένει τὸ γεγονὸς ὅτι, παρὰ τὴν σταθερότητα τιμῶν τοῦ Λονδίνου, ἐσυνεχίσθη ἡ πτώσις εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπιταχυνθεῖσα μετὰ τὴν διακοπὴν ἔφερε τὸ δάνειον τοῦ 1914 ἀπὸ 207 δ.π.ν. εὐρίσκετο τὴν 12 τρέχοντος εἰς τὰ 153 τὴν 18 Σεπτεμβρίου, ἥτοι διαφορὰ ἐξ 26% ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, πρὸς ὄφελος ἐξυπνῶν κερδοσκόπων. — Α —

ΠΕΡΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

(Ἡ περίπτωσις τῆς «Ἑστίας»)

Ἡ δημοσία κριτικὴ ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον συστατικὸν τῆς δημοκρατίας. Ὅπως γράφει ὁ Jaeger σχετικῶς πρὸς τὴν ἀρχαίαν κωμωδίαν — τὸν ἀνώτερον τύπον τῆς πολιτικῆς κριτικῆς: — «Ἡ δημοκρατία ἡ ὁποία ἐπραγματοποίησε τὴν ἐλευθερίαν ὑπῆρξεν ἀκριβῶς ἐκείνη ἣτις ὑπήκουσα εἰς ἓν εἶδος ἀναγκαιότητος ἐσωτερικῆς, ἔθηκε (διὰ τῆς κωμωδίας) ὅρια εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος». Ὅ,τι δὲν δικαιούται ἢ δὲν δύναται νὰ ἐγγίσῃ ὁ πολιτικὸς ἔλεγχος ἢ ὁ ποινικὸς νόμος, στιγματίζει τῶντι ἡ κριτικὴ καὶ θανατώνει τὸ γελοῖον. Καὶ ἂς μὴ λεχθῇ ὅτι ἡ κατάχρησις τῆς κριτικῆς ἀποτελεῖ δεινὸν μέγα. Διότι ἡ δημοκρατικὴ ζωὴ ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸ ἀντίδοτόν της. Ἐπ' αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοματισμοῦ τῶν ἀντιδράσεων τῆς, στηρίζεται ὁλόκληρον τὸ σύστημά της. Ὁ κρίνων, κρίνεται καὶ αὐτός· συχνὰ δὲ αἱ ἐπικρίσεις του μειώνουν περισσότερο αὐτὸν τὸν ἴδιον διότι τὸ κοινὸν αἶσθημα γνωρίζει, μὲ κάποιαν ἴσως καθυστέρησιν, νὰ διακρίνῃ τοὺς ἀληθινούς διδασκάλους τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς ἀπὸ τοὺς κοινούς «Φαρισαίους». Ἡ ὑπερμετρος καὶ ἄδικος κριτικὴ ἔφερε πάντοτε τύχην εἰς τὰ θύματά της. Τοὺς ἀδικηθέντας ἀποκαθιστᾷ εὐκολώτερον, καὶ αὐτὰς τὰς μετριότητας, προάγει πολλάκις εἰς ἓν εἶδος διασημότητος. Ὅπως ἔγραψεν ὁ Boileau διὰ κάποιον ἀνόητον θυμωθέντα μὲ τοὺς στίχους του: ...«Sans mes vers qui vous ont fait connaitre — votre talent dans l'oubli demeurerait caché»...

Τὸ θέμα ἐπομένως, εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς δημοκρατικῆς πολιτείας, δὲν εἶναι πῶς νὰ περιορισθῇ ἡ κριτικὴ ἀλλὰ πῶς νὰ γίνῃ πραγματικῶς ἀξία τῆς ἀποστολῆς της.

Διὰ νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα μία κριτικὴ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἰδίως διὰ νὰ

έξασκή μίαν αληθινήν ήθικοπλαστικήν επίδρασιν επί της δημοσίας ζωής, χρειάζεται πράγματι πολλά. Πρὸ παντός χρειάζεται αληθινήν ειλικρίνειαν εἰς τὰς προθέσεις, ἐν εἶδος πνευματικοῦ ἀσκητισμοῦ τοῦ γράφοντος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸ περιβάλλον του, ἀσκητισμοῦ ὁ ὁποῖος τὸν ὑποχρεώνει νὰ κτυπᾷ ἀλύπητα τὴν διαφθορὰν *ἀδιαφόρως φίλων καὶ ἐχθρῶν*. Χρειάζεται ἐπίσης ἓνα τόνον ἀνωτέρας εὐτρεπείας ὁ ὁποῖος ἐξιλεώνει τὴν βιαιότητα τοῦ ὕφους, καὶ ἐξυπώνει δλόκληρον τὴν κοινωνίαν πρὸς ἀνωτέρας πνευματικὰς βαθμίδας.

Χωρὶς αὐτὰ τὰ ἀπαραίτητα συστατικά, ἡ δημοσία κριτικὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ χρησιμοποίησις τῆς προνομίουχου δυνάμεως τοῦ τύπου ὡς ὄργάνου ἱκανοποιήσεως προσωπικῶν ἢ κομματικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων ἢ ὡς μέσου ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς πρὸς τὰ σκανδαλιστικά καὶ τὰ ἐντυπωσιακὰ προτιμήσεως μεγάλου ἀριθμοῦ ἀναγνωστῶν. Καὶ αὐτὸ ἡ καθομιλουμένη νεοελληνικὴ ἐτοποθέτησε εἰς τὸν γνωστὸν ὅρον: *κίτρινο μὲν*. Διότι βεβαίως ἡ ἰδιότης τοῦ κιτρινισμοῦ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν γυνῶν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἀναγνωσμάτων. Εἶναι πρὸ παντός ζήτημα προθέσεων, ποιότητος περιεχομένου καὶ βαθμοῦ εὐπρεπείας τοῦ γράφοντος. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ πολλάκις ὁ κιτρινισμὸς συγκαλύπτεται περιτέχνως διὰ νὰ καταστή οὕτω ἀκόμη πλέον φθοροποιός. Ὑπολογίζει ἐπάνω εἰς τὸ προσοδοφόρον τῆς σοβαροφανείας καὶ τῆς ἀρετῆς δι' ὃ καὶ συχνὰ φέρει τὸν λόγον περὶ «σοβαρότητος» καὶ περὶ «ἠθικῆς τάξεως» μετὰ τὴν ἰδίαν αὐθεντίαν τῶν μωρῶν πικρῶν τοῦ ἡμικόσμου ὅταν ὁμιλοῦν περὶ τῶν παραστρατημάτων καὶ τῆς ἀμαρτίας.

Ὁ κατ' ἐξοχὴν τύπος τοιαύτης κριτικῆς ἐκπροσωπεῖται ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τὴν «Ἑστία».

Ἀρνεῖται ἀπολύτως ὅτι ἀποτελεῖ κίτρινον τύπον καὶ εἰς ἀπόδειξιν τούτου δὲν δημοσιεύει γυμνὰς εἰκόνας, χρησιμοποιεῖ χάρτην καλῆς ποιότητος, ἀναδημοσιεύει φωτογραφίας κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τοὺς Λονδινίους Times, καὶ μετὰ αὐτὰς τὰς περιγραφὰς «θέτει τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των», ἀποδίδουσα ἐπαίνους εἰς τὴν παρέαν τῆς καὶ στιγματίζουσα ἀμειλίκτως ὅσους δὲν ἀνήκουν εἰς αὐτήν.... Πρὸ παντός ὅμως ἔχει εἰδικευθῇ εἰς τὸν πατριωτισμόν. Ἐὰν συνέπεσεν Ἑλλήν ἀντίπαλός της νὰ ἔχη ἀποδεχθῇ κατωτέρα τινὰ θέσιν ἐπὶ κατοχῆς, στιγματίζεται ἀμειλίκτως ὡς ἔνοχος ἐθνικῆς ἀναξιοτήτος. Ἐὰν ὅμως μέλος τῆς οἰκογενείας της τρομοκρατηθὲν ἀπὸ τὴν Χιτλερικήν παντοδυναμίαν κατέστη ὄργανον ντεφαιτισμοῦ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου εἰς σημεῖον ὥστε ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς νὰ τὸν φωνάξῃ εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ νὰ τοῦ εἴπῃ: «σήμερον ἔχομεν πόλεμον, καὶ ἐγὼ τυφεκίζω!!» νὰ γράψῃ δὲ εἰς τὸ ἡμερολόγιον του δι' αὐτὸν «ὅλοι πιστοὶ πλὴν ἑνός» τοῦ Κύρου!... τότε πταίει ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς καὶ τὰ «κωμικά» ἀπομνημονεύματά του!

Ἐὰν Ἕλλην παρασυρθεῖς ἀπὸ βλακείαν ἢ ἀπὸ ἀριστερισμόν εἶχε κάποτε γίνῃ μέλος τοῦ ΕΑΜ, πρέπει νὰ φέρῃ διὰ βίου τὸ στίγμα αὐτὸ καὶ νὰ μείνῃ διὰ παντός ξένος πρὸς τὴν ἐθνικὴν οἰκογένειαν. Ἐὰν ὅμως ὁ Ἕλλην αὐτὸς ὑπῆρξεν μέλος τῆς Ὀπλᾶ καὶ κατηγορεῖται ὅτι συμμετέσχε μίᾳ δολοφονίας, συμβαίνει δὲ νὰ εἶναι καὶ πάλιν μέλος στενώτατα συνδεδεμένον πρὸς τὴν παρέαν, τότε ἡ

ἐφημερὶς σιωπᾷ δι' αὐτὸν καὶ φίλοι της ζητοῦν τὴν παρέμβασιν τοῦ Σοφiano-πούλου διὰ νὰ φυγαδευθῇ ὁ ἔνοχος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὅταν οἱ φίλοι τῆς «Ἑστίας» κυβερνοῦν τότε ἡ παραμικρὰ διεκδίκησις ἐργατικῶν ἢ ὑπαλληλικῶν συμφερόντων ἀποτελεῖ προδοσίαν ὅταν ὅμως αὐτὴ καὶ ἡ παρέα της ἀνήκουν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, δὲν διστάζει νὰ γράψῃ ὅπως προκειμένου περὶ τῆς διατάξεως τοῦ νέου συντάγματος δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ ἀπεργία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅτι: «δεδομένου ὅτι δὲν περιλαμβάνεται (ἡ διάταξις αὐτὴ) εἰς Σύνταγμα ἀλλὰ εἰς ἓνα *τελείως ἄκυρον κουρελόχαρτον*, οἱ ὑπάλληλοι εἰμποροῦν θαυμάσια νὰ τὴν ἀγνοήσουν καὶ νὰ ἐνεργήσουν ὡς ἂν δὲν ὑπῆρχε!» Ἐὰν καὶ εἰς ἀντιπολιτευόμενος ὅχι τῆς ἀρεσκείας της, τολμήσῃ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ξένης κοινῆς γνώμης, ἀμέσως κατατάσσεται εἰς τὴν χορείαν τῶν μισθωτῶν ὀργάνων τῶν ξένων ἂν ὅμως ἀνήκῃ εἰς τὴν συντροφίαν της δύναμι νὰ γράψῃ κύρια ἄρθρα εἰς τὰς στήλας της μετὰ τὸν τίτλον: «Κύριε Πιουριφόϊ, παρέμβετε!» Ἐὰν μία Κυβέρνησις τῆς ἀρεσκείας της ἐξαγγέλλῃ ὡς πολιτικὴν της τὴν λήθην καὶ συζητῇ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Κ. Κ. Ε. ὅλοι πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν σοφίαν της. Ἐὰν ὅμως ἄλλη Κυβέρνησις ἀπολύσῃ ὀλίγας δεκάδας κομμουνιστῶν τότε... καλοῦνται οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ παύσουν νὰ μᾶς παρέχουν πολεμικὸν ὕλικόν «διότι — ὅπως ἔγραφεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ «Ἑστία» — *θὰ ἦσαν ἡλίθιοι οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἐφοδιάζον μετὰ πολεμικὸν ὕλικόν μίαν κυβέρνησιν* ἣτις ἐμφανῶς καὶ ἀπροκαλύπτως πλέον τάσσεται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς πέμτης φάλαγγος!».

Αἱ ἀσυνέπειαι αὐταὶ ἀρκοῦν διὰ νὰ καταδείξουν τὸ ἀβαθὲς τῆς πίστεως πρὸς τὰς πραγματικὰς ἐθνικὰς ἀξίας καὶ ἀποκαλύπτουν τὰ στενόκαρδα καὶ αὐστηρῶς προσωπικὰ κίνητρα. Ἀρκοῦν διὰ νὰ ἀφαιρέσουν τὸ προσώπειον ἐνὸς Bossuet ἀπὸ ἓνα κοινὸν Ταρτοῦφον. Διότι τὸ πάθος, ὅσονδήποτε βίαιον καὶ αὐστηρόν, εἶναι ἱερὸν ὅταν ἐξυπηρετῇ ὑψηλὰς ἠθικὰς ἰδέας ὅταν κτυπᾷ ἀμειλίκτως πᾶσαν παρεκτροπὴν καὶ ζητεῖ ἀπὸ ὅλους πρὸ παντός δὲ ἀπὸ τοὺς φίλους νὰ ὑπαχθῶν εἰς τοὺς κανόνας τοῦ πρέποντος. Ἐνῶ ἀποτελεῖ κατὰπτυστον ψυχικὴν διαστροφὴν ὅταν ἀσκήται ὡς μέσον διωγμοῦ ἀντιπάλων καὶ ὡς ἀπλὴ ἐκδήλωσις μοχθηρίας.

Τὸ ἑξῆλλον τοῦ ὕφους, ἡ διαρκὴς μέχρι τοῦ κωμικοῦ ὑπερδιέγερσις καὶ ἡ νοσηρὰ προσπάθεια πρὸς ἓν κακὴς ποιότητος πνεῦμα, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὴν «Ἑστία», δίδουν ἀφ' ἐτέρου σαφεῖς ἐνδείξεις μίᾳς ψυχικῆς διαταραχῆς τοῦ γράφοντος αὐτήν. Ἀλλ' αὐτὸ ἀφορᾷ μόνον τοὺς ἀτυχεῖς θεράποντας ἱστροῦς του. Ὅ,τι εἶναι ἀντιθέτως γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ὡς φαινόμενον τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, εἶναι ἡ ἀφάνταστος χυδαιότης εἰς τὰ μέσα τῆς πολεμικῆς τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ.

Πολεμοῦσα τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' εἰς τὸν Θρόνον τῷ 1935, ἡ «Ἑστία», δὲν εὗρε τίποτε εὐπρεπέστερον νὰ χρησιμοποιήσῃ κατ' αὐτοῦ παρὰ ἀθλίους ὑπαινιγμούς διὰ τὴν ἰδιωτικὴν Του ζωὴν!! Τὸν μέγαν ἐκεῖνον Βασιλέα καὶ ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἐθάμβωσε τὴν ἐποχὴν Του μετὰ τὴν ἀληθινὰ ἡγεμονικὴν Του φύσιν καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἡ «Ἑστία» ἔμελλε νὰ χύνη μετὰ θάνατον

τόσα κροκοδίλεια δάκρυα, δὲν ἐπολέμησε κατ' εὐθείαν, ὡς ὁ χειρότερος κομμουνιστὴς θὰ ἔπραττε, ἀλλὰ διὰ τῶν χυδαιοτέρων κουτσομπολιῶν τῆς ὑποκριτικῆς σεμνοτυφίας της. Ἴδου τὶ ἔγραφεν εἰς τὸ φύλλον της τῆς 5ης Ἰουλίου 1935 ὑπ' ἀριθ. 14075.

«Ἐφιστῶμεν ὁμῶς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἐνὸς σοβαρωτάτου ζητήματος, ὁποῖον ἐθιξάμεν ἤδη παρεπιτιμόντως, ὅταν ἐγράφομεν ὅτι ἐν περιπτώσει τυχόν ἐξασφαλισωσένης ποσοστοῦ 75% ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, θὰ ἦτο ἀνεκτώτερος ἄλλων ὁ τέως Βασιλεὺς Γεώργιος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἀπεδεικνύετο ὀριστικῶς *διαξυγμένος καὶ ἀτεκνός*».

Τὶ ἀκριβῶς ἐννοῦμεν θὰ ἀντιλαμβάνεται βεβαίως ἡ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον καὶ εἰς αὐτῆς τὰ ὅσα θὰ ἐφθασαν ἐνδεχομένως αἱ ἐκ Λονδίνου φῆμαι. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καλὸν εἶναι, ἀσχέτως τῆς ὑπὲρ τῆς Βασιλείας ἢ μὴ ἐκδόσεως τοῦ Δημοψηφίσματος - ἐπὶ τῆς ὁποίας διατηροῦμεν πάντοτε τὰς ἐπιφυλάξεις μας - νὰ ἐξακριβωθῶν ἐκ τῶν προτέρων καὶ κατὰ τρόπον ἀνεπιδεκτον οἰαζήποτε ἀμφισβήτησεως οἱ δύο πρωταρχικοὶ ὡς ἄνω ὅροι, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο περιττὸν νὰ γίνεταί λόγος περὶ δημοψηφίσματος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ὑπάρχουν ὁρισμένα ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς - ὀπισθοδρομικὸς κατὰ τοὺς μὲν, προσηλωμένος εἰς τὰς παραδόσεις του κατὰ τοὺς ἄλλους - δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰς λεγομένας «*μοδέρνας*» ἀντιλήψεις».

Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ δείγμα ποταπῆς «πολεμικῆς», ποῖος θὰ ἐκπλαγῇ διὰ τὰς χυδαίας ὕβρεις κατὰ συμμαχικῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἀποκαλοῦνται συγκαταβατικῶς ἀπολίτιστοι, ἄλλαι, «*χῶραι ἀνθρωποφάγων*», διὰ τὴν διακωμώδησιν μιᾶς Βασιλείας φίλου κράτους ἐπισκεφθείσης πρὸ τινος τὴν Ἑλλάδα κ. ὁ κ.; Διὰ τοὺς ἄλλους κοινούς Ἑλλήνας, δὲν χρειάζονται φυσικὰ οὔτε αὐταὶ οὔτε οἱ ἀδήποτε ἄλλη συγκατάβασις. Καὶ ἡ παρατοίησις κειμένων εἶναι ἀκόμη θεμιτὴ προκειμένου νὰ συντελεσθῇ ὁ διασυρμός. Δημοσιεύουσα κάποτε (τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1949) μίαν ἐπιστολὴν ὑπὸ στοιχεῖα Σ. Π. διὰ τῆς ὁποίας ἐστυλιτεύοντο ὁρισμένοι ὁμογενεῖς ἐξ Ἀμερικῆς τοὺς ὁποίους δὲν εἶχε λόγους νὰ συμπαθῇ ἡ «Ἑστία» προσέθεσε εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἐπιστολογράφου της.... «*μίαν λέξιν*» καὶ ποίαν! Ὁ συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς διεμαρτυρήθη καὶ ἐζήτησε τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πραγματικοῦ κειμένου ἐπὶ ποινῇ ἀποκαλύψεως τῆς παραποιήσεως του. Καὶ ἡ «Ἑστία» ἀναγκασμένη νὰ τὴν ἀνομολογήσῃ ἔγραψε τὴν 6ην Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

«Τὸ ἀστεῖον εἶναι ὅτι κάθε ἀναγνώστης ἔχει ὑπ' ὄψιν του καὶ ἄλλον μέγαν ἄνδρα διὰ τὸν ὁποῖον νομίζει ὅτι ἐγράφη τὸ ἀρθρίδιον. Ἀλλὰ τί σημαίνει! Καὶ ἡμεῖς ὅταν τὸ ἐλάβομεν ἐσκέφθημεν τοῦλάχιστον τρεῖς. Δι' ὃ καὶ τὸ υἱοθετήσαμεν ἀπολύτως *καὶ μάλιστα προσεθέσαμεν καὶ μίαν λέξιν χαρακτηρίσαντες ὡς «βρωμέροὺς»* τοὺς καταφερτζήδες οἱ ὁποῖοι με *καμμίαν γοῶνα*, κανένα στυλογράφον ἢ τίποτε βαφτίσια γίνονται δεκτοὶ ὡς σωτήρες τῆς Ἑλλάδος καὶ τιμῶνται καὶ με.... ἀνώτατα παράσημα».

* *

Ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐπεκταθῶμεν περισσότερον εἰς τὴν ἀναρίθμητον σειρὰν χυδαιοτήτων τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς χεῖρας μας.

Ὑποσχόμεθα νὰ συνεχίσωμεν εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν... Ὁ χῶρος μας εἶναι πολὺτιμος δι' ἄλλα θέματα. Εἶναι ἄλλως τε γινώσκον ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς

περιορισμένη εἰς ἓνα ἐλάχιστον ὄριθμὸν ἀναγνωστῶν οὐδεμίαν ἐπίδρασιν σοβαρὰν ἔχει ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς κοινῆς γνώμης. Διασκεδάσει μόνον ὅσους ἐκ συνηθείας τῶν μόνον τὴν ἀναγιγνώσκουν καὶ ἱκανοποιεῖ ὅσους ἔχουν ἓνα οἶον-δήποτε λόγον - βιολογικὸν ἢ ἄλλον - νὰ εἶναι κατ' ἀρχὴν δυσαρεστημένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν. Ὁ Μολιέρους ἀπεθανάτισε τὴν περίπτωσιν της με τοὺς ὀλίγους ἀποκαλυπτικούς αὐτοὺς στίχους τοὺς ἀφιερωμένους εἰς τὸς ἀπογοητευμένας γηραιὰς κυρίας τῆς ἐποχῆς του:

«Hautement d' un chacun elles blament la vie
non point par charité, mais par un trait d' envie
qui ne scauroit souffrir qu' une autre ait les plaisirs
dont le penchant de l' âge a sévré leurs desirs».

Ἀλλὰ τότε—θὰ ἐρωτηθῶμεν διατὶ ἀσχολούμεθα σήμερον μετὰ τὴν «Ἑστίαν»;

Διὰ δύο λόγους: Πρῶτον διότι ἡ στάθμη τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς πνευματικῆς ἐντιμότητος ἐν τῇ χώρᾳ μας, ἔχει ἀτυχῶς διὰ λόγους γενικωτέρους καὶ γνωστοὺς πάρα πολὺν καταπέση κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὥστε ἡ συμβολὴ εἰς τὴν κατάπτωσιν αὐτὴν οἰουδήποτε νὰ εἶναι πρόβλημα κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ χρησιμοποιοῦνται ὁ χάρις τὸ συνάλλαγμα καὶ ὅλα τὰ προνόμια τὰ ὁποῖα τὸ κράτος σήμερον παρέχει εἰς τὸν τύπον, ὡς ὅργανα ταπεινῶν προσωπικῶν παθῶν καὶ γενικοῦ ἐκχυδαϊσμοῦ. Ὁ Λουδιβίκος ὁ 18ος εἶχε γράψῃ ὅταν συνεζητεῖτο ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ὅτι *εἶναι παράδοξον νὰ ἐλέγχῃ τὸ κράτος ἓνα κοινὸν φαρμακοποιὸν διὰ νὰ μὴ πωλῇ δηλητήρια εἰς τοὺς πελάτας του, καὶ νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὸν τύπον νὰ δηλητηριάξῃ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ του*. Τὰ φαρμακερὰ βότανα τῆς «Ἑστίας» δὲν βλάπτουν κανένα. Τὸ συνοικιακὸν κουτσομπολιὸν καὶ ἡ χυδαιότης τοῦ ὅφους, ἀντιθέτως ἀποτελοῦν μίαν πρώτης τάξεως συμβολὴν εἰς τὴν κατάπτωσιν τῆς γεννεᾶς μας.

Δεύτερον διότι ἐναντίον τοιοῦτου δηλητηρίου δὲν ὑπάρχουν σήμερον πολλὰ ἀντίδοτα. Οὔτε ἡ συζήτησις εἶναι βεβαίως δυνατὴ με ἀνθρώπους γνωρίζοντας τὸν «ἥσσοινα λόγον μείζονα ποιεῖν» οὔτε ἀκόμη ὀλιγώτερον, ὁ κρατικὸς ἔλεγχος. Ἰσῶς μόνον τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ χειροδυνάμου Ἀρχάδος πολιτευτοῦ ὅστις ὕβρισθεις κάποτε ἐχρησιμοποίησε τὸ μέσον τοῦ ἰδίου χειρὸς κολασμοῦ κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἑστίας» με ἀκαριαῖον ἀποτέλεσμα νὰ πάθουν αἱ κατ' αὐτοῦ ἐπικρίσεις της, νὰ ἔχουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκπαιδευτικὴν τινα ἀξίαν. Ἀλλ' αὐτὰ δὲν εἶναι τῆς προτιμῆσεως ὅλων. Δι' αὐτὸ δὲν παραμένει παρὰ ἐν μέσον θεμιτὸν ὅσον καὶ δραστικόν: ἡ ἀποκάλυψις τοῦ χυδαίου φαρισσαϊσμοῦ της, ἱκανοποιῶντος ὑπὸ τὸ προσωπεῖον μιᾶς αὐστηρᾶς «κριτικῆς» ταπεινὰ πάθη καὶ καταβιάζοντος τὸ ἐπίπεδον τῆς δημοσίας μας ζωῆς εἰς τὴν στάθμην τοῦ Ἐμβέρ Χοτza καὶ τῆ «Ζέριτ Ποπουλίτ».

Εἰς αὐτὴν ὑποσχόμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ πάλιν ὅσον ὁ χῶρος καὶ ὁ χρόνος θὰ μᾶς τὸ ἐπιτρέπῃ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

μέσω της Έργατικής Έστίας ως Νομικοῦ Προσώπου
Ιδιωτικοῦ Δικαίου πρὸς Κομματισμὸν

Ἐγράψαμεν ἤδη περὶ τοῦ ἰδιορρύθμου συνδικαλισμοῦ τὸν ὁποῖον διδάσκει καὶ ἐφαρμόζει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἑργασίας λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν τελευταίαν του θερινὴν δραστηριότητα, ὀλίγους ὅμως μῆνας πρότερον εἴχομεν θέσει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὠρισμένα ἐρωτήματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑργατικὴν λεγομένην Ἑστίαν, εἰδικώτερον, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ προφανῶς τὴν ἑστίαν τοῦ ἰδιορρύθμου αὐτοῦ συνδικαλισμοῦ τὸν ὁποῖον εἰσάγει ἡ Κυβέρνησις διατυπώνοντες τότε ἀνησυχίας περὶ νομικῶν ἀνωμαλιῶν αἱ ὁποῖαι ἐπηλήθευσαν κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον. Καὶ νὰ διατί :

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν μας τὸ ὑπ' ἀριθ. 43]1954 πρακτικὸν συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ τοῦ ὁποῖου τοῦτο ἐγνωμοδότησεν ἀρνητικῶς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ δημοσιευθέντος ἤδη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως Β. Διατάγματος.

Παρὰ τὴν ἀρνητικὴν αὐτὴν γνωμοδότησιν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἑργασίας δὲν ἐδίστασε νὰ δημοσιεύσῃ τὸ Β.Δ. διαπράττων μάλιστα καὶ περαιτέρω νομικὰς ἀνωμαλίας. Διότι ἐνῶ ὑπέβαλε τὸ σχέδιον τὴν 27 Ἰανουαρίου καὶ ἔταξε 10ήμερον προθεσμίαν, τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπέστειλε τὴν γνωμοδότησιν του τὴν 3 Φεβρουαρίου ὁ κ. Ὑπουργὸς χωρὶς ν' ἀναμένη τὴν ἀπάντησιν ὑπέβαλε τὸ σχέδιον πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἔλαβε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος τὴν 4 Φεβρουαρίου 1954 παρ' ὅλον ὅτι πρέπει νὰ ἐπληροφορήθῃ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Φαίνεται δὲ ὅτι τὴν ἐπληροφορήθῃ διότι παρὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Β. Δ. δὲν τὸ δημοσίευσεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὸ ἀπέστειλεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τὴν 4 Ἰουνίου 1954 καὶ ἐδημοσιεύθῃ τὴν 11 Ἰουνίου (ΦΕΚ. 110) χωρὶς καμμίαν φυσικὰ τροποποίησιν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀναγράφεται δὲ εἰς τὴν ἐπικεφαλίδαν τοῦ Διατάγματος ὅτι δημοσιεύεται ἄνευ γνώμης τοῦ Συμβουλίου διότι παρῆλθεν ἄπρακτος ἡ ταχθεῖσα 10ήμερος προθεσμία....

Ἀποσιωπᾶται ἐν τούτοις τὸ χαρακτηριστικὸν γεγονός ὅτι τὴν 21 Μαΐου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 67219]54 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑργασίας ἐστάλη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἓνα παρόμοιον σχέδιον Β. Δ. τιτοφορούμενον περὶ Δ. Σ. τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας καὶ περιλαμβάνον περίπου τὰς αὐτὰς διατάξεις τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου σχεδίου αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπήντησε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 286]1945 πρακτικοῦ του τῆς 26 Μαΐου 1954 ἀναφερόμενον εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' ἀριθ. 43]54 πράξεως του εἰς τὴν προηγούμενην δηλαδὴ γνωμοδότησιν του.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐν ἐπιγνώσει πλέον τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τοῦ Συμβουλίου ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὴν 4 Ἰουνίου (ἀριθ. Πρωτ. Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου 538]4-6-54) τὸ ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τὴν 4 Φεβρουαρίου διάταγμα μὲ τὴν ψευδὴ πλέον καταστάσαν διαβεβαίωσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ διατάγματος ὅτι παρῆλθεν ἄπρακτος ἡ ταχθεῖσα τὸν ... Ἰανουάριον δεκαήμερος προθεσμία.

Φυσικὰ ἡ δημοσίευσίς ἔγινε κατὰ Μπερτόλδειον τρόπον τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διὰ Γενεύην, ὅθεν ἀπέστειλεν ἀνταπόκρισιν περὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ μηδέποτε ὑπ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντος βαρυσημάντου λόγου του ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς....

Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῶν διαφωνιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκ τῆς ἀνωτέρω πράξεως του προκύπτουν τὰ ἑξῆς :

Τὸ Συμβούλιον δέχεται ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 2626]1953 τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας ὡς νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου εἶναι

ἀνακριβὴς καὶ ὁ ὁργανισμὸς οὗτος *ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι δημοσίον δικαίον*, ὃ δὲ νομοθέτης δι' ἐμφάσεως ἠθέλησε νὰ προσδῶσῃ μεγαλυτέραν χειραφέτησιν εἰς τὴν Ἑστίαν χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ μεταβάλῃ τὴν φύσιν αὐτῆς. Εἶναι δὲ οὐσιώδης ἡ τοιαύτη κρίσις τοῦ Συμβουλίου διότι τὸ περιεχόμενον τοῦ Διατάγματος περιλαμβάνει παροχὰς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑστίας μὴ θεμιτὰς διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἀντιτιθεμένας εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν Κώδικα. Εἰσάγει τοιοῦτοτρόπως διὰ τῶν διατάξεων αὐτῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀσυνδοσίαν ἀντικειμένην εἰς τὴν χρηστὴν διοίκησιν ἢ ὁποῖα ἂν δὲν ἀπατώμεθα ἀπετέλεσεν ἓνα ἐκ τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτει τοὺς βαθυτέρους σκοποὺς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ περὶ ἰδιορρύθμου συνδικαλισμοῦ εἶναι ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑποδεικνύει εἰς αὐτὸν ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαρτᾶται ὁ διορισμὸς τῶν ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ἐκπροσώπων εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἀπὸ τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ καθορισθῶσι προϋποθέσεις ὑποδείξεως τῶν προσώπων τούτων ὑπὸ τῶν οἰκείων συνδικαλιστικῶν ὁργανισμῶν. Περαιτέρω τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐκδηλώνει τὴν διαφωνίαν του πρὸς τὴν ἀξίωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς αὐτὸν πρὸς ἔγκρισιν ἢ τροποποίησιν ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ Ὄργανισμοῦ, διότι τοῦτο ἀνατρέπει πᾶσαν αὐτονομίαν τοῦ ὁργανισμοῦ, ἐξερχόμενον πάσης ἐννοίας ἐποπτείας.

Τὸ Β. Δ. προβλέπει καὶ περὶ συνδικαλιστικῶν ἐπιτροπῶν τὰς ὁποίας διορίζει ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ὅτι αἱ ἐν λόγω ἐπιτροπαὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προέρχωνται ἐκ τῆς διοικήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ ὄχι ἐκ τῆς θ ε λ ή σ ε ω ς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Προβλέπει καὶ περὶ ἐξόδων κινήσεως τὸ διάταγμα κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ φυσικὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διαφωνεῖ πρὸς τὴν διάταξιν αὐτήν. Ἀπορρίπτει ἐπίσης τὸ Συμβ. Ἐπικρατείας τὰς διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων γίνεται παρέκκλισις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν, τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τὰς προμηθείας τοῦ ὁργανισμοῦ, καθὼς καὶ τὰς διατάξεις περὶ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ ἄνευ γνώμης τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.

Οὐσιώδεις ἐπίσης εἶναι αἱ διαφωνίαι τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον παραχωρήσεως τῶν κτιρίων πρὸς στέγασιν ἐργατικῶν ὁργανώσεων εἰς αὐτὰ καὶ ζητεῖ ἐγγυήσεις ποῖα θὰ εἶναι ἡ νομικὴ σχέσις τῶν στεγαζομένων ὥστε νὰ μὴ ἐκτίθενται εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τὰς προτιμήσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, αἱ ὁποῖαι προφανῶς θὰ ἀπετέλουν ἐξάρτησιν αὐτῶν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως.

Περίφημος τέλος παραμένει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ διατάγματος διὰ τῆς ὁποίας ἀναδρομικῶς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξουσιοδοτήσεως ἔστω, ἀποπειρᾶται ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ ἐγκρίνῃ τὴν γενομένην μέχρι σήμερον ὑπ' αὐτοῦ διαχείρισιν τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας καὶ μάλιστα κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων. Τὴν διάταξιν αὐτὴν ἀπέρριψεν ἐπίσης τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Σημασίαν ὅμως ἔχει ἐν προκειμένῳ ὅτι διὰ διατάγματος τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ γίνεται ἀπόπειρα ἐγκρίσεως τῶν πράξεων του διὰ τὰς ὁποίας τόσα ἐγράφησαν καὶ διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἐπερίμενε κανεὶς ὁ ἴδιος νὰ ζητήσῃ ἔλεγχον διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ χρηστὴ διοίκησίς του.

Περιέχει καὶ ἄλλας τινὰς ἐνδιαφερούσας διατάξεις τὸ ἐν λόγω διάταγμα, αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν τὸν ἰδιορρύθμον συνδικαλισμὸν. Σκοπὸς τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας λέγει εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἐργατικῶν στελεχῶν καὶ τῶν συνδέσμων αὐτῶν. Ἀναλαμβάνει αὐτὴ τὰ ἐξόδα λειτουργίας τῶν ἐργατικῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ τὴν ὁργάνωσιν συνεδρίων. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἀκριβῶς τὰς ὑποφίας μας ὅτι διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν συνειδήσεων καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐργατικῶν στελεχῶν ἀποβλέπει νὰ κρατικοποιήσῃ τὸν συνδικαλισμὸν ἢ νὰ ἔχῃ ὑποχείριους τὰς κατ' ἐπίφασιν ἐλευθέρως

εργατικές οργανώσεις. Καί έρωτάται μήπως εις τόν σκοπόν αυτόν άκριβώς αποβλέπει καί ή κατάργησις της εισφοράς ή εξαγγελθεΐσα ως τό άκρον άωτον της συνδικαλιστικής έλευθερίας; Θά ήτο πολύ χρήσιμον νά μάθη ή κοινή γνώμη ποια οργανώσεις χρηματοδοτούνται καί με ποια ποσά Ιδίως μετά την κατάργησιν της εισφοράς.

Παρέχεται επίσης ή εύχέρεια ύλικής ενισχύσεως δημοσίων υπαλλήλων καθώς καί Ιδιωτών ή έπιτροπών, αλλά πρὸς ποίους σκοπούς δέν έλαβε τόν κόπον νά προσδιορίση εις τό διατάγμα ο κ. Υπουργός.

Όλα αυτά αποβλέπει νά πραγματοποιήση ο κ. Υπουργός της Έργασίας με 35 δισεκ. παλαιάς δραχμάς τας όποιās εισπράττει έτησίως από τούς εργοδότης, τούς εργάτας, τὰ ασφαλιστικά ταμεία καί από τὰ πρόστιμα τὰ επιβαλλόμενα διά παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

Καί αυτά θεωρούνται από την Κυβέρνησιν ότι προάγουν τόν έλεύθερον συνδικαλισμόν καί δημιουργοῦν εργατικές οργανώσεις διά νά διαπραγματευθοῦν τὰ συμφέροντα τών εργατών καί νά έξουδετερώσουν την κομμουνιστικήν προπαγάνδαν!

Καί έρωτάται εΐναι άφελής ο κ. Υπουργός ή όφείλονται αΐ πράξεις του εις τὰ κατάλοιπα της κομμουνιστικής του νοοτροπίας. Άλλά τί ρόλον παίζει έν προκειμένω ή υπεύθυνος Κυβέρνησις καί ο κ. Στρατάρχης;!

Μς.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ καί ή ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Έδημοσιεύθη εις την έφημερίδα της Κυβερνήσεως τό Ν. Δ. περί οργανισμού άπασχολήσεως καί ασφάλισεως της άνεργίας.

Διά τοῦ νόμου τούτου αύξάνονται τὰ έξοδα τοῦ Ταμείου άνεργίας κατά 50% διά της έπιβολής εισφοράς 1% εις βάρος τών εργατικών καί υπαλληλικών μισθών. Παραλλήλως περιορίζονται αΐ παροχαί πρὸς τούς άνέργους διά της έπιβολής αὐστηροτέρων προϋποθέσεων καί περικοπής της διαρκείας της έπιδοτήσεως. Οί περιορισμοί αὐτοί κατά μέν τό υπόμνημα της ΓΣΕΕ πρὸς την Βουλήν περιλαμβάνουν ποσοστὸν 71% εκ τών μέχρι τοῦδε έπιδοτουμένων, κατά δέ την συζήτησιν ή όποία έγένετο εις την Βουλήν περιλαμβάνουν ποσοστὸν 50% τών μέχρι τοῦδε έπιδοτουμένων. Η τοιαύτη περικοπή έγένετο συμφώνως πρὸς την Κυβερνητικήν άποψιν, διότι ο κλάδος άνεργίας τοῦ ΙΚΑ παρουσίασεν έλλείματα τὰ όποια υπήρχε κίνδυνος νά απορροφήσουν σοβαρά κονδύλια εκ τών άλλων κλάδων (συντάξεων κλπ.) καί νά θέσουν εις κίνδυνον όλόκληρον τὸν θεσμόν της κοινωνικής ασφάλισεως. Έξ όσων όμως ύπεστηρίχθησαν εις την Βουλήν προκύπτει ότι τό έλλειμα υπήρξε μόνον κατά τό 1952 προελθὸν συνεπεία τών ομαδικών απολύσεων αΐ όποιαί επηκολούθησαν μετά την κρίσιν εκ τοῦ πολέμου της Κορέας, ένῳ εκτοτε οί απολογισμοί τοῦ ΙΚΑ δέν έμφανίζουν έλλειμα εις τὸν κλάδον της άνεργίας. Έπὶ της βάσει λοιπὸν της έπισφαλοῦς αὐτῆς δικαιολογίας περιέκόπησαν τὰ έπιδόματα κατά 50% καί ηῤξήθησαν αντιστοίχως οί πόροι κατά 50% με προφανή σκοπὸν νά δημιουργηθοῦν αποθέματα εις τὸν κλάδον άνεργίας. Καί έρωτάται διατί αὐτή ή Κυβερνητική πολιτική τών αποθεμάτων; μήπως αντιμετώπιζει δεινότεραν κρίσιν ή μήπως διά νά έχη την εύχέρειαν νά έπιδοτῇ όπου ή Κυβέρνησις νομίζει κάθε φορά όπως προβλέπει τό νομοσχέδιον άνευ οίασδήποτε προϋποθέσεως;

Έκείνο όμως τό όποϊον έξήγειρε την μεγαλυτέραν διαμαρτυρίαν εκ μέρους τών ενδιαφερομένων εΐναι ή κατάργησις τοῦ Νόμου 118/1954. Βάσει τοῦ νόμου τούτου ο εργοδότης απολύων τὸν μισθωτὸν έπρεπε νά προκαταβάλλη τήν αποζημίωσιν τήν προβλεπομένην υπό τοῦ νόμου 2112 καί τοῦ συναφοῦς Β.Δ.

Η διάταξις αὐτή έθεσπίσθη εύθὺς μετά την άπελευθέρωσιν καί εις μίαν εποχήν στενότητος της έθνικῆς οίκονομίας καί έν τούτοις δέν ήμπόδισε τὰς έπιχειρήσεις

νά αναπτυχθοῦν καί νά αύξήσουν την έθνικήν παραγωγήν μέχρι σημείου νά έχουν υπερβῇ πρὸ πολλοῦ τὰ προπολεμικά όρια παραγωγῆς. Δέν δυνάμεθα νά άντιληφθῶν μεν ποίαν δικαιολογίαν δύναται νά έχη σήμεραν οτε ή έθνική παραγωγή έβελτιώθη καί έσταθεροποιήθη εις επίπεδον ανώτερον τοῦ προπολεμικοῦ. Προφανώς καί έδῶ επιβάλλεται νά σκεφθῶμεν μήπως ή Κυβερνητική πολιτική προβλέπει μίαν κρίσιν εις την έθνικήν παραγωγήν σχετιζομένην με την ανάπτυξιν τοῦ ανταγωνισμοῦ συνεπεία της έλευθερίας τών εισαγωγών καί επιδιώκει νά προπαρασκευάσῃ τὰς έπιχειρήσεις νά άντιμετωπίσουν τὸν κίνδυνον. Άλλά καί πάλιν τό παρεχόμενον εις τὰς έπιχειρήσεις άντιμετωπίσουν μίαν τοιαύτην ένδεχομένην κρίσιν εΐναι δῶρον άδωρον. Διότι βάσει τοῦ νόμου 2112 πρέπει νά προειδοποιήσουν τούς μισθωτοῦς πρὸ μακροῦ χρονικοῦ διαστήματος καί νά τούς διατηροῦν εις την έπιχείρησιν έν γνώσει τών ότι διέκοψαν πλέον μετ' αὐτῆς τούς δεσμούς. Υπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας καί την κρατοῦσαν ψυχολογίαν φοβούμεθα ότι καμμιὰ έπιχείρησις δέν έπιθύμει νά διατηρεῖ προσωπικόν τό όποϊον γνωρίζει ότι απολύεται, διότι δέν θά έχη οὔτε ένδιαφέρον διά νά εργασθῇ αποδοτικῶς οὔτε καί έμπιστοσύνην εις την εργασία καί την έχεμύθειαν του άφοῦ θά γνωρίζῃ ότι διακόπτει πλέον τούς δεσμούς του πρὸς την έπιχείρησιν. Έν πάσῃ όμως περιπτώσει εΐναι καταπληκτικόν τό γεγονός ότι ή Κυβέρνησις περικόπτει τὰ έπιδόματα άνεργίας καί συνεπὼς περιορίζει την άγοραστικήν Ικανότητα τών εργατικῶν μαζών καί έπιταχύνει την κρίσιν.

Τέλος τό νέον νομοθέτημα προβλέπει ότι δι' ατομικῆς συμβάσεως μεταξύ εργοδότη καί εργάτου, ένίοτε δέ καί δι' αποφάσεως της έπιτροπῆς ήτις γνωμοδοτεῖ περὶ τών ομαδικών απολύσεων δύναται νά καθιερωθῇ ή εκ περιτροπῆς εργασία. Τό σύστημα τοῦτο ασφάλισεως της άνεργίας έφηρμόσθη προπολεμικῶς, μεταπολεμικῶς όμως κατακρίνεται υπό της έπιστήμης διότι δέν προάγει την πλήρη άπασχόλησιν την όποίαν υποχρεοῦνται νά επιδιώκουν τὰ σύγχρονα Κράτη δύναμει της διακηρύξεως της Φιλαδελφείας ή όποία έχει επικυρωθῇ καί παρ' ήμῖν. Πόθεν ώρμήθη ή Κυβέρνησις νά έπαναφέρῃ τό σύστημα τοῦτο την στιγμήν κατά την όποίαν ή Έλληνική ψυχῇ άσφυκτιᾷ λόγω έλλείψεως εργασίας καί τὰ Έλληνικά νειάτα μαραίνονται από την άδράνειαν, δέν δυνάμεθα επίσης νά έννοήσωμεν.

Γενικῶς δυνάμεθα νά παρατηρήσωμεν ότι ο νέος νόμος καταργεῖ διατάξεις εισαχθείσας μεταπολεμικῶς έν Έλλάδι αΐ όποιαί προήγαγον την Ιδέαν της κοινωνικῆς ασφάλειας διά τούς μισθωτοῦς καί εισάγει διατάξεις έμπνευσμένας από ένα άκαιρον φιλελευθερισμόν ο όποίος δέν εφαρμόζεται οὔδαμῶς της γῆς. Εύχόμεθα ή παραγνώρισις αὐτῆ τών βασικῶν άρχών της σύγχρόνου κοινωνικῆς πολιτικῆς νά μὴν οδηγῇ εις δυσαρέστους συνεπειὰς τὰς όποιας άπεργάζεται ή δημιουργία στρατίας άνέργων άπαθλιωμένων.

Α. Μ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΝΤΗΡΗΣ

Η ζωῇ υπήρξε σκληρὰ άπέναντί του. Δέν έγνώρισε σχεδόν, την άνοιξιν τοῦ βίου, διότι από τὰ πρῶτα πτερυγίσματα της νεανικῆς δημιουργικότητος, τὸν εΐχε πληγώσῃ ο θάνατος. Πνεῦμα φωτεινὸν καί εὐρύ, φύσις ζωντανῇ ρέπουσα άκατασχέτως πρὸς τούς μεγάλους άγῶνας, εΐχε νά παλαίῃ από ένῶρις πρὸς την μεγάλην σκιάν τοῦ θανάτου, ή όποία καί όσους άκόμη δέν άχρηστεύει άμέσως, μαραίνει καί σκυθρωπάζει με τὸν άκατάπαυστον διωγμόν της.

Οί κακοί, οί ανόητοι καί οί Φαρισσαίοι οί όποιοι καραδοκοῦν πᾶσαν άξίαν όσά-

κις αναβαίνει τὸν τραχὺν δρόμον τῆς διασιμότητος, δὲν ἐφείσθησαν τῆς ἰδικῆς του· ἀκόμη ὀλιγώτερον κατάρθωσαν νὰ ἐπιδείξουν ἔναντί του τὸν ἀνθρωπισμὸν τῆς κατανοήσεως πρὸ τὸ ἐσωτερικὸν δράμα ἐνὸς ἰσχυροῦ χαρακτηῖρος τὸν ὁποῖον καθημέραν ἐδηλητηρίαζεν ἡ ἀσθένεια. Οἱ Φαρισαῖοι ἔτοιμοι νὰ ἀνάπτουν καθ' ἡμέραν μὲ τὰ ἄρθρα των καὶ μίαν πυρκαϊάν διὰ νὰ κορέσουν μικρά καὶ ἄσημα πάθη των, δὲν ἡδυνήθησαν νὰ τοῦ συγχωρήσουν ὅσα εἶχε γράψῃ κατὰ τὰς στιγμὰς τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ—ὡς ἂν ἔχη μείνη καὶ εἰς Ἑλλήν ἐπιζήσας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε κάποτε ἀδικήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του! Καὶ ὁ κίτρινος τύπος—ἡ «Ἑστία» π.χ.—δὲν ἐδίστασε νὰ σχίσῃ κάποτε τὰ ἱμάτιά της διότι ὑπηρετῶν εἰς ἀνώτατον αὐλικὸν ἀξίωμα καὶ πτωχός, ἐδέχθη ἓνα βαθμὸ καὶ ἓνα μισθὸν πρεσβευτοῦ—αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐπὶ 4 ἔτη ἐπέστρεφε διαρκῶς τὸν μηνιαῖον μισθὸν του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Τύπου τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχε ἀναθέσῃ τὴν διαφώτισιν ἐν κεντρικῇ Εὐρώπῃ διότι δὲν εἶχε τότε ἀνάγκην αὐτοῦ!

Ἄλλ' αὐτὰ ὅλα εἶναι συνήθη· παρακολουθοῦν πάντοτε οἰανδήποτε ἀξίαν εἰς τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τῆς καὶ ἀποτελοῦν τὸ ἀναπότρεπτον ἀντίκρουσμα τῶν τιμῶν καὶ τῶν μεγάλων ἀνθρωπίνων ἀφοσιώσεων.

Ἄλλ' ὑπάρχει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Γεωργίου Βεντῆρη καὶ τι ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

Ἡ ζωὴ του θὰ παρουσιάσῃ εὐρὺ ἐνδιαφέρον, διὰ τὸν δημοσιογράφον τοῦ μέλλοντος, τὸν ἱστορικόν, τὸν πολιτικόν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ συνόλῳ της εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Γ. Βεντῆρη ἐκφράζεται ἀδρότερον παρὰ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν ὁ βαθὺς πολιτικὸς μετασχηματισμὸς τῆς χώρας τὸν ὁποῖον προεκάλεσεν ὁ θάνατος τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ ἐχθρική κατοχὴ ἀφ' ἐτέρου μὲ τὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἤγειρε. Ἡ ξενικὴ κατοχὴ καὶ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιβουλὴ κατέστησαν ἀπαραίτητον τὴν ἐνοποίησιν τῶν δύο μεγάλων τμημάτων τῆς ἐθνικῆς φωνῆς Ἑλλάδος. Ὁ θάνατος τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου—ὅπως ἄλλως τε καὶ τῶν λοιπῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ διχασμοῦ—τὴν εἶχε καταστήσῃ δυνατὴν, ἄνευ αὐτῆς ὁ ἄγων τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ ἔθνους κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ θὰ ἦτο καταδικασμένος ἐξ ὑπαρχῆς.

Ἀλλὰ δὲν ἤρκει διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο πραγματικότης, νὰ τὸ διακηρύσσουν κατὰ τὰς δημοσίας τελετὰς οἱ πολιτικοὶ καὶ νὰ τὸ ἐπαναλαμβάνουν εἰς τὰ διαλείμματα τοῦ ἀλληλοσπαρασμοῦ αἱ ἐφημερίδες. Ἐχρειάζετο νὰ τὸ πραγματοποιήσουν μὲ τὴν ζωὴν των καὶ μὲ δυνατὰς πράξεις πνευματικῆς αὐτοθυσίας ὠρισμένοι Ἕλληνες ἐπιφανεῖς. Ἐχρειάζετο νὰ περάσουν πνευματικῶς ἀπὸ τὴν μίαν ἐποχὴν εἰς τὴν ἄλλην, ὠρισμένοι ἐξέχοντες Ἕλληνες· νὰ συγκεντρωθοῦν ἐπάνω εἰς τὰς νέας ἀνάγκας, τοὺς νέους κινδύνους τῆς ἐποχῆς των· νὰ κλείσουν τὸ κεφάλαιον, νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν φρασσεολογίαν, τοὺς δεσμοὺς τὰς συνηθείας τὰς ὁποίας ἔσυρεν ὀπίσω της ἡ αἱματωμένη ἱστορία τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ· νὰ ἀνασχηματίσουν τὸ ἱστορικὸν μέτρον, μὲ τὸ ὁποῖον ἔκριναν ἕως τότε τὴν ἐποχὴν των.

Ὁ Γεώργ. Βεντῆρης ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν ἐξεχόντων αὐτῶν Ἑλλήνων. Ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου ἡγέτου τῶν Φιλελευθέρων τὸν εἶχε προπαρασκευάσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν του ἐκείνην ἀπελευθερώων τὴν σκέψιν του ἀπὸ τὰς ἀλύσεις τῶν προσωπικῶν δεσμῶν· ἡ ἀσθένεια φέρουσα αὐτὸν ψυχικῶς ἀπὸ μακροῦ πέραν ἀπὸ τὰ στενόχωρα ὅρια τῶν προκαταλήψεων καὶ τοῦ πάθους, τὸν ἐβοήθησε ἐκείνην τὴν στιγμὴν διὰ νὰ προσπεράσῃ τὴν γενεάν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκε. Μόνον δὲ ὅσοι ἐγνώρισαν τὴν ἀληθινὴν δύναμιν τῶν μεγάλων ἀνθρωπίνων δεσμῶν, δύνανται νὰ ἐννοήσουν μὲ ποίους δισταγμοὺς καὶ μὲ ποῖον κτυποκάρδι περνᾷ ὁ ἄνθρωπος τὸ ὑψηλὸ καὶ ἐπικίνδυνον αὐτὸ γεφύρι τῆς ψυχῆς.

Ἀπὸ τὴν Λωζάνην ὅπου εἶχεν ἀναλάβῃ κατ' ἐντολὴν τῆς τότε Κυβερνήσεως τὴν ἐπαφὴν μεταξὺ τῆς ὑποδοῦλου Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐξορίας, ἡδυνήθη νὰ ἐξασκήσῃ μίαν τεραστίαν ἐπιρροὴν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων. Εἰς τὰ τηλεγρα-

φήματά του πρὸς τὴν τότε κυβέρνησιν τῆς ἐξορίας ἀνετυλίσσετο βαθμιαίως ὁλόκληρος ἡ πολιτικὴ του σκέψις. Καὶ ὅσοι τὰ ἀνέγνωσαν ἐν μέσω τῆς κακοφωνίας τῶν ταπεινῶν παθῶν τὰ ὁποῖα ἀνετάρασσον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δὲν ἡδύναντο νὰ μὴ αἰσθανθοῦν τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐπιβάλλει ὁ ἔμφρων καὶ φωτισμένος πατριωτισμός.

Ἡ Ἑλλὰς ἐκινδύνευε νὰ σπαραχθῇ εἰς νέον ἐμφύλιον πόλεμον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Τὰ δίκαια της ἐκινδύνευον νὰ παραγνωρισθοῦν εἰς τὸ συνέδριον τῆς Εἰρήνης. Πρὸ αὐτῶν τῶν κινδύνων δὲν ἡδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ οἰαδήποτε ἰδεολογικὴ διαίρεσις τῆς Ἑθνικῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι ἔπρεπε νὰ συνταχθοῦν πρὸς τὸ νόμιμον καθεστὼς τὸ ὁποῖον ἐξεπροσώπει ὁ αἰμυλητός Βασιλεὺς Γεώργιος.

Εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν, τὸσον ἀπλὴν καὶ φυσικὴν σήμερον, ἀλλ' ἡ ὁποία τότε ὑπενομεύετο ἀπὸ ὅλων τῶν πλευρῶν καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐξορίας, ὁ Γεώργ. Βεντῆρης ἀφοσιώθη μὲ πάθος, μὲ συνέπειαν καὶ μὲ δεξιότητι. Ἀπετέλεσε τὸ νόημα τῆς ζωῆς του, τὴν ἀτραπὸν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ φανατικὸς βενιζελικὸς τοῦ 1917, ἐπέρασε πρὸς τὰς κορυφὰς μιᾶς ἐθνικῆς προσωπικότητος.

Καὶ οὕτω ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ διχασμοῦ» ἔφθασε νὰ ἀναθεωρήσῃ τὰ συμπεράσματα τῆς προγενεστέρας ἐποχῆς διὰ νὰ γράψῃ εἰς μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ὅτι ὅλη ἡ δόξα τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν δὲν κατάρθωνε νὰ δικαιολογήσῃ ἱστορικῶς τὸν ἐθνικὸν διχασμόν. Μὲ τὴν φράσιν ἐκείνην τὰ δύο τμήματα τῆς ἐθνικῆς Ἑλλάδος συνητῶντο διὰ πρώτην φορὰν πνευματικῶς εἰς τὸ κατώφλιον μιᾶς νεωτέρας ἐποχῆς. Ὁ διχασμὸς ἐγένετο πραγματικῶς ἱστορία.

Καὶ βραδύτερον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Βασιλέως εἰργάσθη ἀνεκδοτῶς διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ συγκεκριμένως διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς ΕΠΕΚ πρὸς τὸ Στέμμα. Ἡ προσπάθειά του αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης θέσεως ὅπου τὸν εἶχε καλέσῃ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Βασιλέως Παύλου, εἶναι ἡ πλέον ἀγνωστος ἀκόμη καὶ ἡ πλέον κακοβούλως δυσφημισθεῖσα. Οἱ Φαρισαῖοι οἱ τὰ πάντα συγχωροῦντες διὰ νὰ κορέσουν ταπεινὰ πάθη διερρήγνυνον τὰ ἱμάτιά των διὰ τὴν «προδοσίαν» τὸ «Faubourg S't Germain» ἐβόα διὰ τὸν ἀνοίκειον συγχρωτισμὸν πρὸς τοὺς «ἐχθρούς» καὶ οἱ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ρυπαρογράφοι ἀνεδίφουν τὰς δέλτους τῆς «μικρᾶς ἱστορίας» διὰ νὰ ἀνακαλύψουν φαιδράς συκοφαντίας.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἐκεῖνο εἶχεν ἓνα ἄλλον παντοδύναμον σύμμαχον· τὴν φρόνησιν δύο ἡγεμόνων, οἱ ὁποῖοι κατανοήσαντες ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὅτι ὁ Θρόνος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ ἐνὸς τμήματος μόνον τῆς Ἑθνικῆς Ἑλλάδος, ὑπεβοήθησαν ἐπιμόνως τὴν πολιτικὴν ἐκείνην. Μόνον ὅσοι εὐρίσκονται μακρὰν ἀπὸ τὰ πράγματα ἡδύναντο νὰ παραγνώρισουν πόσους κόπους καὶ πόσῃν δεξιότητι ἐχρειάζετο. Καὶ μόνον ἐκεῖνοι διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Θρόνος πρέπει νὰ ἀποτελῇ πολιτικὸν ἔρεισμα μιᾶς φαιδρίας, ἦτο δυνατόν νὰ μὴ χαροῦν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της.

Ἡ Ἑλλὰς ὅμως σήμερον ἐκάλυψεν ἀπὸ αὐτῆς τοῦλάχιστον τῆς πλευρᾶς τὴν ἐθνικὴν της ἀσφάλειαν. Καὶ δι' αὐτὸ ὅλους ὅσοι συνετέλεσαν εἰς τοῦτο θὰ συνοδεύσῃ θάττον ἢ βράδιον ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ συνολικὴ ἐθνικὴ ἀναγνώρισις. Θὰ εἶναι ἴσως ὁ μόνος πραγματικὸς συνοδοὺς τῆς μονήρους κηδείας τὴν ὁποίαν ὁ Γεώργιος Βεντῆρης ἀπῆτησεν διὰ τὸν θάνατόν του ἀπὸ τοὺς οἰκείους του.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὸ Παρεμβατικὸν Κράτος καὶ τὸ Ἄτομον.

Ἡ Libre Belgique ἐδημοσίευσεν ἄνωγος ἐνδιαφέρονσαν ἀνασκόπησιν τῶν πορισμάτων σειρᾶς διαλέξεων διαπρεπῶν πολιτειολόγων δοθεισῶν ἐν Rennes τὸν παρελθόντα Ἰούλιον. Ὁ καθηγητὴς Savatier ἀνέλυσε τὸ θέμα τοῦ παρεμβατισμοῦ «ἐνὸς κράτους - δεινοσαύρου καταβροχθίζοντος τὸ ἄτομον». Τοῦτο ὁμῶς συμβαίνει διότι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομον ζητεῖ τὴν παρέμβασιν τοῦ κράτους. Ὅλη ἡ ἱστορία τῶν σχέσεων ἐργασίας - κεφαλαίου τὸ ἀποδεικνύει.

Ἄλλος ἀγορητὴς ὁ Paul Delouvrier συνελθὼν τὸ ἴδιον θέμα ἀνέπτυξε πῶς τὸ παρεμβατικὸν κράτος υφίσταται καὶ αὐτὸ τὴν διάβρωσιν τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανωμένων συμφερόντων. Ἡ δημοκρατία ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀποκρυστάλλωσιν τῶν διαφορῶν συμφερόντων τὰ ὅποια ἔχοντα ἐκλογικὴν βαρύτητα ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ κράτους (συνδικάτα, ἐπιχειρήσεις κλπ.).

Ἀποτέλεσμα τοῦτου εἶναι ὅτι τὸ κράτος τὸ ὁποῖον ὅλοι ἐπικαλοῦνται ὡς διαιτητὴν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμὸν του αὐτὸν διότι ρυμουλκεῖται ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα τῆδε κατεῖσε.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Προεβουτοῦ : **Ἡ Σκιά τῆς Δύσεως - Ἱστορία μιᾶς Καταστροφῆς.**

Ἐξεδόθη τελευταίως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Σκιά τῆς Δύσεως - Ἱστορία μιᾶς καταστροφῆς» ἐν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀξιόλογον ἔργον τοῦ Πρέσβους κ. Κ. Σακελλαροπούλου. Πρόκειται περὶ τῆς πρώτης καὶ μόνης Ἑλληνικῆς ἀληθῶς ἱστορικῆς μελέτης ἐπὶ τῶν γεγονότων τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θὰ εἶναι κεφαλαιώδης διὰ πάντα μελετητὴν τῆς ἱστορίας ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα ἀσχολούμενον μὲ τὰ κοινὰ τοῦ τόπου μας. Ἡ ἐξαντλητικὴ καὶ αὐστηρῶς ἀντικειμενικὴ ἀνάλυσις ὧν τῶν σχετικῶν κειμένων, ἡ θαυμάσια ἀναδίφησις εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων καὶ ἡ σαφήνεια τοῦ ὅπου διδούσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μίαν ἀσυναγώνιστον ἀξίαν. Τὸ γενικὸν συμπέρασμα τὸ ὁποῖον συνάγεται ἐξ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ ὅποσον ἡ τραγικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκδοσις τῶν γεγονότων ἐκείνων ἀφαιλεται πρὸ παντός εἰς ἑλλειπὴν ἐκ μέρους μας κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς πολιτικῆς τῶν Μ. Δυνάμεων ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ καὶ Ἑγγύς Ἀνατολῇ, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφαιρετικὴν μιᾶς ὑγιοῦς προσρμογῆς τῆς πολιτικῆς μας ἐπάνω εἰς τὸ θεμελιώδες θέμα τῶν σχέσεων μας πρὸς τοὺς ξένους. Ἀπὸ τῆς εὐρυτέρας αὐτῆς πλευρᾶς τὸ ἔργον δὲν ἔχει μικροτέραν ἀξίαν παρὰ ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς, δι' ἣν καὶ ἐκθύμως συνιστοῦμεν τὴν ἀνάγνωσιν του πρὸς πάντα θέλοντα

νὰ ἐγκύψῃ σοβαρώτερον εἰς τὰ δεδομένα τῆς πολιτικῆς τῆς χώρας μας.

ΚΩΝΣΤΑΝ. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΥ Γεωπόνου Τμηματάρχου Α. Τ. Ε. (ἐκδοσις 1954). — **Ἡ ἀποδοτικότητα τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας κατὰ τὸ 1953.**

Ὁ συγγραφεὺς τῆς ὥς ἄνω καὶ ἄλλων ἀξιολόγων Γεωργοοικονομικῶν μελετῶν, δημοσιευμένων εἰς τὴν Δελτίον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καταδεικνύεται ἐξ αὐτῶν, εἰς ἑκ τῶν ἐκλεκτῶν νέων ἐπιστημόνων οἱ ὅποιοι διὰ τῆς μελέτης ἐξειδικευμένων θεμάτων συμβάλλουν τὰ μέγιστα ὅχι μόνον εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἀλλὰ καὶ τὴν λήψιν τῶν πρακτικῶν ὠφελίμων μέτρων.

Ἡ πλαισίωσις τῶν μελετῶν μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ πίνακες, ἀφ' ἑνὸς προσθέτει ἀκρίβειαν καὶ παρέχει στοιχεῖα ἐπαληθευτικὰ τῶν συμπερασμάτων καὶ παρατηρήσεων, ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τοῦ πολύμοχθου τῆς τοιαύτης ἐργασίας, δείκνυει τὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ γράφοντος ἐναντι τοῦ ἀναγνώστου.

ΔΗΜΗΤΡ. ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ. **Ἀρχεῖον Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν.** — (Τόμος 34 Ἰανουάριος - Ἰούνιος 1954).

Συνεχίζεται ἡ ἐκδοσις τῆς μὲ ἐκλεκτὸν περιεχόμενον ἀπὸ βιβλίου ἐκδομένης ἐπιθεωρήσεως. Εἰς τὸ κυκλοφοροῦν τεῦχος ἐκτός τῶν μελετῶν περιέχονται βιβλιοκρισίαι καὶ περιλήψεις ἔργων ἐπιστημονικῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὸ παρελθόν καὶ τρέχον ἔτος.

«ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Δεκαπενθήμερος Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις (Δελτίον Πολιτικῶν)
ΓΡΑΦΕΙΑ Ἐκδοθέντος 15α ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 23.191

Διευθύνσεις κατὰ νόμον:

Υπεύθυνος συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 6 § 1
ν. 1092/1938
Διευθυνταὶ ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
κατοικία δόδος Ἰπποκράτους 9 τηλ. 614.431
ΑΘΗΝΑΙ
Διευθυντὴς Τυπογραφείου Διον. Πετσάλης
κατοικία Ψαρρομυλικοῦ 15 τηλ. 22.062 Ἀθήναι
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δοχ. 2 χιλ.

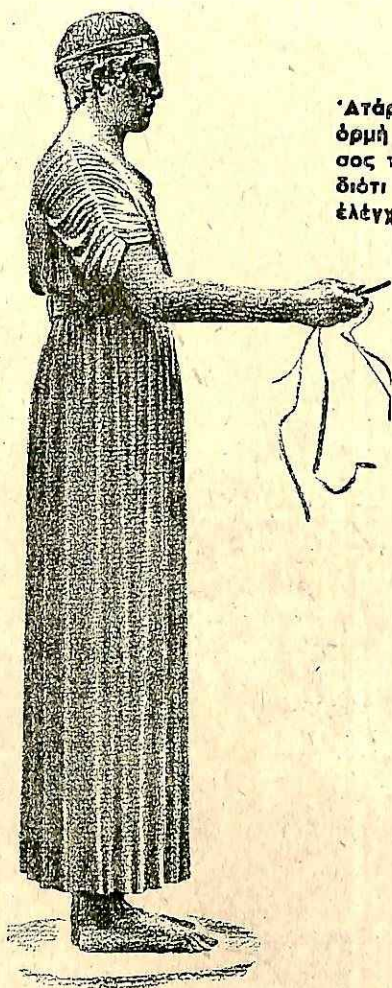
Ἀποστέλλεται ἐντὸς καὶ τὰς ἑπαρχίας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τὸ λαμβάνουν εἰς τὴν κατοικίαν των.

Ἡ Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῶν «Πολιτικῶν Φύλλων» ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται τὸ τεῦχος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλήφθη.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἐτησίᾳ Δοχ. 50 δοχ., Ἐξαμ. 30 δοχ.,
Τρίμηνος 15 δοχ., Ἐταιρ. 100 δοχ.,
Ἐξωτερ. 150 δοχ.

Ἀτάραχος ὁ Ἡνίοχος κατευθύνει τὴν ὁρμὴ τῶν ἵππων του. Ἀτάραχος ὁ ἄσ-
σας τοῦ βολὰν ὁρμᾷ πρὸς τὴν νίκην,
διότι γνωρίζει ὅτι χάρις στὸ ENERGOIL
ἐλέγχει ἀπόλυτα τὸν κινητήρα του.

ENERGOIL

5 ΤΟ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΦΟΡΕΣ ΡΑΦΙΝΑΡΙΣΜΕΝΟ